

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

privind emisiile industriale

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I

Dispoziții generale și domeniul de aplicare

Secțiunea 1

Scop și definiții

Art.1.- Prezenta lege are ca scop prevenirea și controlul integrat al poluării rezultate din activitățile industriale, stabilind condițiile pentru prevenirea sau, în cazul în care nu este posibil, pentru reducerea emisiilor în aer, apă și sol, precum și pentru prevenirea generării deșeurilor, astfel încât să se atingă un nivel ridicat de protecție a mediului, considerat în întregul său.

Art.2.- Prezenta lege nu se aplică activităților de cercetare și dezvoltare sau testării de noi produse și procese.

Art.3.- Pentru aplicarea prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *substanță* - orice element chimic și compuși acestuia, cu excepția următoarelor:

a₁) substanțe radioactive - orice substanță care conține unul sau mai mulți radionuclizi cu un nivel de concentrație sau activitate care nu poate fi neglijată din punctul de vedere al radioprotecției;

a₂) microorganisme modificate genetic, așa cum sunt definite la art.2 pct.17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.44/2007 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic, aprobată cu modificări prin Legea nr.3/2008;

a₃) organisme modificate genetic, așa cum sunt definite la art.2 alin.(1) pct.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2007 privind introducerea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.247/2009;

b) *poluare* - introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă ori sol, susceptibile să aducă prejudicii sănătății umane sau calității mediului, să determine deteriorarea bunurilor materiale sau să afecteze ori să împiedice utilizarea în scop recreativ a mediului și/sau alte utilizări legitime ale acestuia;

c) *instalație* - o unitate tehnică staționară, în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr.1 sau în anexa nr.7 partea I, precum și orice alte activități direct asociate desfășurate pe același amplasament, care au o conexiune tehnică cu activitățile prevăzute în anexele respective și care pot genera emisii și poluare;

d) *emisie* - evacuarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă ori sol, provenite de la surse punctiforme sau difuze ale instalației;

e) *valori-limită de emisie (VLE)* - masa, exprimată prin anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei emisii care nu trebuie depășite în cursul uneia sau mai multor perioade de timp;

f) *standardul de calitate a mediului* - totalitatea cerințelor care trebuie respectate la un moment dat de către mediu ca un întreg sau de către o componentă a acestuia, în condițiile stabilite de legislația Uniunii Europene;

g) *autorizația* - actul administrativ emis de autoritățile competente de mediu, care permite unei instalații, unei instalații de ardere, unei instalații de incinerare a deșeurilor sau unei instalații de co-incinerare a deșeurilor să funcționeze în totalitate sau în parte, în condiții care să garanteze că instalația respectă prevederile prezentei legi:

g₁) autorizația integrată de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr.1;

g₂) autorizația de mediu pentru activitățile prevăzute în anexele nr.6, 7 și 8;

h) *reguli general obligatorii* - valori-limită de emisie sau alte condiții, cel puțin la nivel de sector, adoptate pentru a fi utilizate în mod direct la stabilirea condițiilor de autorizare;

i) *modificare substanțială* - o modificare a caracteristicilor sau a funcționării sau o extindere a unei instalații sau a unei instalații de ardere, a unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de co-incinerare a deșeurilor, care poate avea efecte negative semnificative asupra sănătății umane sau asupra mediului;

j) *cele mai bune tehnici disponibile*, denumite în continuare *BAT* - stadiul de dezvoltare cel mai eficient și avansat înregistrat în dezvoltarea unei activități și a modurilor de exploatare, care demonstrează posibilitatea practică a tehnicilor specifice de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie și a altor condiții de autorizare, în scopul prevenirii poluării iar, în cazul în care nu este posibil, pentru a reduce, în ansamblu, emisiile și impactul asupra mediului în întregul său;

j₁) *tehnicele* - se referă la tehnologia utilizată și la modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată, precum și la scoaterea din funcțiune a acesteia și, după caz, remedierea amplasamentului;

j₂) *tehnici disponibile* - acele tehnici care au înregistrat un stadiu de dezvoltare ce permite aplicarea lor în sectorul industrial respectiv, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu realizate ori utilizate la nivel național, cu condiția ca acestea să fie accesibile operatorului în condiții acceptabile;

j₃) *cele mai bune tehnici* - cele mai eficiente tehnici pentru atingerea în ansamblu a unui nivel ridicat de protecție a mediului în întregul său;

k) *document de referință BAT*, denumit în continuare *BREF* - un document rezultat în urma schimbului de informații organizat de Comisia Europeană, elaborat pentru anumite activități, care descrie, în special, tehnicile aplicate, nivelurile actuale ale emisiilor și consumului, tehnicile luate în considerare pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile, precum și concluziile BAT și orice tehnici emergente, acordând o atenție specială criteriilor prevăzute în anexa nr.3;

l) *concluzii BAT* - un document care conține părți ale unui document de referință BAT, prin care se stabilesc concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile, descrierea acestora, informații pentru evaluarea aplicabilității lor, nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, monitorizarea asociată, nivelurile de consum asociate și, după caz, măsurile relevante de remediere a amplasamentului;

m) *niveluri de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile*, denumite în continuare *BATAELs* - nivelurile de emisie obținute în condiții normale de funcționare cu ajutorul uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile sau al unei asocieri de astfel de tehnici, astfel cum sunt descrise în concluziile BAT, și exprimate ca o medie pentru o anumită perioadă de timp, în condiții de referință prestabilite;

n) *tehnică emergentă* - o tehnică nouă pentru o activitate industrială care, în situația în care s-ar dezvolta la scară comercială, ar putea asigura fie un nivel general mai ridicat de protecție a mediului, fie cel puțin același nivel de protecție a mediului și economii de costuri mai mari decât cele asigurate de cele mai bune tehnici disponibile existente;

o) *operator* - orice persoană fizică sau juridică, care exploatează ori deține controlul total sau parțial asupra instalației sau a instalației de ardere sau a instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de coincinerare a deșeurilor

sau, așa cum este prevăzut în legislația națională, căreia i s-a delegat puterea economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației;

p) *public* - orice persoană fizică sau juridică, indiferent de forma de constituire a acesteia;

q) *public interesat* - publicul afectat sau posibil a fi afectat ori care are un interes în luarea unei decizii privind emiterea sau actualizarea unei autorizații ori a condițiilor unei autorizații; în accepțiunea acestei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc condițiile cerute de legislația națională sunt considerate public interesat;

r) *substanțe periculoase* - substanțe sau amestecuri în sensul prevederilor art.3 din Regulamentul (CE) nr.1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr.1907/2006;

s) *raport privind situația de referință* - informații privind starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante;

ș) *apă subterană* - așa cum este definită la pct.8 din anexa nr.1 la Legea apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

t) *sol* - stratul superior al scoarței terestre, situat între roca de bază și suprafață; solul este compus din particule minerale, materie organică, apă, aer și organisme vii;

ț) *inspecție de mediu* - totalitatea acțiunilor, inclusiv vizite la fața locului, monitorizarea emisiilor și verificarea rapoartelor interne și a documentelor de monitorizare, verificarea automonitorizărilor, controlul tehnicilor utilizate și al conformării instalației din punct de vedere al gestionării aspectelor de mediu, întreprinse de autoritățile competente sau în numele acestora, cu scopul de a verifica și promova conformarea instalațiilor cu condițiile de autorizare și, acolo unde este cazul, de a monitoriza impactul acestor instalații asupra mediului;

u) *combustibil* - orice material combustibil solid, lichid sau gazos;

v) *instalație de ardere* - orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați pentru a se folosi energia termică astfel generată;

w) *coș* - o structură care conține unul sau mai multe canale ce asigură evacuarea gazelor reziduale în atmosferă;

x) *ore de funcționare* - timpul, exprimat în ore, în care o instalație de ardere, în totalitatea sa sau parțial, funcționează și evacuează emisii în aer, cu excepția perioadelor de pornire și de oprire așa cum sunt prevăzute în Decizia nr.2012/249/UE de punere în aplicare a Comisiei din 7 mai 2012 privind stabilirea perioadelor de pornire și de oprire în sensul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale;

y) *rata de desulfurare* - raportul dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer de către o instalație de ardere într-o anumită perioadă de timp și cantitatea de sulf conținută în combustibilul solid utilizat în instalația de ardere, în aceeași perioadă de timp;

z) *combustibil solid indigen* - un combustibil solid natural utilizat într-o instalație de ardere special proiectată pentru combustibilul respectiv și care este extras pe plan local;

âa) *combustibil determinant* - combustibilul utilizat în cadrul unei instalații de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează pentru consum propriu reziduurile de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut, independent sau împreună cu alți combustibili, și care are cea mai mare valoare-limită de emisie așa cum este prevăzut în anexa nr.5 partea 1 sau, în cazul mai multor combustibili cu aceeași valoare-limită de emisie, combustibilul cu putere termică cea mai mare;

bb) *biomasă* - oricare dintre următoarele:

bb₁) produsele de natură vegetală provenite din agricultură sau activități forestiere, care pot fi folosite drept combustibil în scopul recuperării conținutului lor energetic;

bb₂) următoarele deșeuri:

bb_{2.1}) deșeuri vegetale din agricultură și activități forestiere;

bb_{2.2}) deșeuri vegetale din industria alimentară, în situația în care se valorifică energia termică generată;

bb_{2.3}) deșeuri vegetale fibroase provenite din procesul de producere a celulozei primare și a hârtiei din celuloză, în cazul în care sunt coincinerate la locul de producție și energia termică generată este valorificată;

bb_{2.4}) deșeuri de plută;

bb_{2.5}) deșeuri lemnoase, cu excepția celor care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, ca rezultat al tratării cu conservanți a lemnului sau al acoperirii și care includ, în special, deșeurile lemnoase provenind din construcții și demolări;

cc) *instalație de ardere cu combustibil multiplu* - orice instalație de ardere în care pot fi arse simultan sau alternativ două sau mai multe tipuri de combustibil;

dd) *turbină cu gaz* - orice mecanism rotativ care transformă energia termică în lucru mecanic, constând, în principal, dintr-un compresor, un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încălzi fluidul de lucru și o turbină;

ee) *motor cu gaz* - un motor cu ardere internă, care funcționează conform ciclului Otto și utilizează, pentru arderea combustibilului, aprinderea cu scânteie sau, în cazul motoarelor cu combustibil dual, aprinderea prin compresie;

ff) *motor diesel* - un motor cu ardere internă, care funcționează conform ciclului Diesel și care pentru arderea combustibilului utilizează aprinderea prin compresie;

gg) *sistem izolat mic* - orice rețea cu un consum mai mic de 3.000 GWh energie electrică în anul 1996, în care mai puțin de 5 % din consumul anual se obține prin interconectarea cu alte rețele;

hh) *deșeu* - orice deșeu, așa cum este definit la pct.9 din anexa nr.1 la Legea nr.211/2011 privind regimul deșeurilor;

ii) *deșeu periculos* - orice deșeu periculos, așa cum este definit la pct.11 din anexa nr.1 la Legea nr.211/2011;

îi) *deșeuri municipale în amestec* - deșeurile menajere, precum și deșeuri provenind din activități comerciale, industriale și administrative care, prin natura și compoziția lor, sunt similare deșeurilor menajere, cu excepția fracțiunilor prevăzute la poziția 20.01 din anexa Deciziei 2000/532/CE(3) care sunt colectate separat la sursă și cu excepția altor deșeuri prevăzute la poziția 20.02 din anexa respectivă;

jj) *instalație de incinerare a deșeurilor* - orice echipament sau unitate tehnică staționară sau mobilă destinată tratării termice a deșeurilor, cu sau fără recuperarea căldurii generate, prin incinerare prin oxidare, precum și prin orice alt procedeu de tratare termică cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesele cu plasmă, cu condiția ca substanțele rezultate în urma tratării să fie incinerate ulterior;

kk) *instalație de coincinerare a deșeurilor* - orice unitate tehnică staționară sau mobilă al cărei scop principal este generarea de energie sau producerea de produse materiale și care utilizează deșeuri drept combustibil uzual sau suplimentar sau în care deșeurile sunt tratate termic în vederea eliminării lor prin incinerare prin oxidare, precum și prin alte procedee de tratare termică, cum ar fi piroliza și gazeificarea sau procesul cu plasmă, în măsura în care substanțele care rezultă în urma tratării sunt incinerate ulterior;

ll) *capacitate nominală* - suma capacităților de incinerare ale cuptoarelor care compun o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor, așa cum este specificată de constructor și confirmată de operator, luându-se în considerare puterea calorică a deșeurilor, exprimată sub forma cantității de deșeuri incinerate într-o oră;

mm) *dioxine și furani* - toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofuranii policlorurați, enumerați în anexa nr.6 partea a-2-a a prezentei legi;

nn) *compus organic* - orice compus care conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre următoarele elemente: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, siliciu sau azot, cu excepția oxizilor de carbon, a carbonaților și a bicarbonaților anorganici;

oo) *compus organic volatil* - orice compus organic, precum și fracțiunea de creozot, care la temperatura de 293,15 K are o presiune de vapori de cel puțin 0,01 kPa sau care are o volatilitate corespunzătoare în condiții particulare de utilizare;

pp) *solvent organic* - orice compus organic volatil folosit pentru una dintre următoarele utilizări:

pp₁) separat sau în combinație cu alți agenți, și fără a suferi modificări chimice, pentru a dizolva materii prime, produse sau deșeuri;

pp₂) ca agent de curățare, pentru a dizolva impurități;

pp₃) ca dizolvant;

pp₄) ca mediu de dispersie;

pp₅) drept corector de vâscozitate;

pp₆) drept corector de tensiune superficială;

pp₇) ca plastifiant;

pp₈) drept conservant

qq) *material de acoperire* - așa cum este definit la art.2 lit.a) din Hotărârea Guvernului nr.735/2006 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite vopsele, lacuri și în produsele de refinisare a suprafețelor vehiculelor, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea a 2-a *Obligații și responsabilități*

Art.4.- (1) Este interzisă operarea fără autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu a oricărei instalații sau instalații de ardere, instalații de incinerare a deșeurilor sau instalații de co-incinerare.

(2) Autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu se emite pentru una sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor exploatate de către același operator pe același amplasament.

(3) În situația în care o autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu vizează două sau mai multe instalații, aceasta prevede condiții care să asigure că fiecare instalație îndeplinește cerințele prezentei legi.

Art.5.- (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu emite o autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu numai în situația în care instalația îndeplinește cerințele prezentei legi, fără a aduce atingere altor cerințe ale legislației naționale sau a Uniunii Europene.

(2) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/emiterea autorizației de mediu asigură măsurile necesare pentru ca procedurile și condițiile de emitere a autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu să fie pe deplin coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități sau, în situația în care se acordă mai mult de o autorizație, pentru a se garanta o abordare integrată eficientă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

(3) În cazul unei instalații noi sau al unei modificări substanțiale a acesteia, când se aplică prevederile art.9 din Hotărârea Guvernului nr.445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu se analizează și se utilizează toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul art.7, art.11 alin.(1), (2), (4), art.12 alin.(1), (2), (4), art.13 alin.(1), art.15-17, art.21 din respectiva hotărâre a Guvernului, precum și informațiile obținute potrivit prevederilor art.7 alin.(23) din Legea nr.50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, cu modificările și completările ulterioare.

Art.6.- (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu include, după caz, cerințe pentru anumite categorii de instalații, de instalații de ardere, de instalații de incinerare a deșeurilor sau de instalații de co-incinerare a deșeurilor, în cadrul unor reguli general obligatorii, fără a aduce atingere obligației de a deține o autorizație.

(2) În cazul adoptării unor reguli general obligatorii, autorizația integrată de mediu trebuie să includă o trimitere la acestea.

Art.7.- În cazul oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ, fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr.19/2008, cu modificările și completările ulterioare, operatorul are următoarele obligații:

- a) să informeze imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului și autoritatea competentă pentru inspecție și control la nivel local;
- b) să ia imediat măsurile pentru limitarea consecințelor asupra mediului și prevenirea altor incidente sau accidente posibile;
- c) să ia orice măsuri suplimentare, considerate adecvate și impuse de autoritățile competente prevăzute la lit.a), pe care acestea le consideră necesare, în vederea limitării consecințelor asupra mediului și a prevenirii altor incidente sau accidente posibile.

Art.8.- (1) Operatorul are obligația să respecte condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

(2) În cazul încălcării oricăreia dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu, operatorul are următoarele obligații:

- a) informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu;
- b) ia imediat măsurile necesare pentru a restabili, în cel mai scurt timp posibil, potrivit condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu impune operatorului să ia orice măsuri suplimentare pe care aceasta le consideră necesare în vederea restabilirii conformității.

(4) Operatorul are obligația să întrerupă operarea instalației, a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor, a instalației de co-incinerare a deșeurilor sau a unor părți relevante ale acestora, în cazul în care încălcarea condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau riscă să aibă un efect advers semnificativ imediat asupra mediului, până la restabilirea conformării, prin aplicarea prevederilor alin.(2) lit.b) și alin.(3).

Art.9.- (1) Autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu stabilește valori-limită de emisie pentru emisiile directe de gaze cu efect de seră rezultate din activitățile aflate sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr.780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, numai în cazul în care este necesară evitarea producerii unei poluări semnificative la nivel local.

(2) Pentru activitățile prevăzute la alin.(1), autorizațiile integrate de mediu/autorizațiile de mediu nu includ cerințe referitoare la utilizarea eficientă a energiei pentru unități de ardere sau orice alte unități care emit dioxid de carbon pe amplasament.

(3) În situația în care este necesar, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu revizuieste autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu, potrivit prevederilor alin.(2).

(4) Pentru instalațiile excluse temporar din schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră nu se aplică prevederile alin.(1)-(3).

CAPITOLUL II

Dispoziții aplicabile activităților prevăzute în anexa nr.1

Art.10.- Prezentul capitol se aplică activităților prevăzute în anexa nr.1 și care ating, după caz, pragurile de capacitate stabilite în anexa respectivă.

Secțiunea 1

Obligațiile de bază ale operatorului

Art.11.- Operatorul ia măsurile necesare astfel încât exploatarea instalației să se realizeze cu respectarea următoarelor prevederi generale:

- a) sunt luate toate măsurile necesare pentru prevenirea poluării;
- b) se aplică cele mai bune tehnici disponibile;
- c) nu se generează nicio poluare semnificativă;
- d) se previne generarea deșeurilor, potrivit prevederilor Legii nr.211/2011 privind regimul deșeurilor, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.265/2006 cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii de Guvern nr.1470/2004 privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și a Planului național de gestionare a deșeurilor, ale Hotărârii Guvernului nr.235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate, ale Hotărârii Guvernului nr.1061/2008 privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României, ale Ordinului ministrului mediului și gospodării apelor nr.1364/2006 de aprobare a planurilor regionale de gestionare a deșeurilor;

e) în situația în care se generează deșeuri, în ordinea priorității și potrivit prevederilor Legii nr.211/2011, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului nr.1470/2004, ale Hotărârii Guvernului nr.235/2007, ale Hotărârii Guvernului nr.1061/2008, ale Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr.1364/2006, acestea sunt pregătite pentru reutilizare, reciclare, valorificare sau, dacă nu este posibil tehnic și economic, sunt eliminate, cu evitarea sau reducerea oricărui impact asupra mediului;

f) se utilizează eficient energia;

g) sunt luate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor și limitarea consecințelor acestora;

h) sunt luate măsurile necesare pentru ca, în cazul încetării definitive a activității, să se evite orice risc de poluare și să se readucă amplasamentul la o stare satisfăcătoare, potrivit prevederilor art.22.

Secțiunea a 2-a

Documentația pentru solicitarea autorizației integrate de mediu

Art.12.- (1) Documentația pentru solicitarea autorizației integrate de mediu conține următoarele:

a) descrierea instalației și a activităților desfășurate;
b) prezentarea materiilor prime și auxiliare, a altor substanțe, a tipului de energie utilizată sau generată de instalație;
c) descrierea surselor de emisie din instalație;
d) descrierea caracteristicilor amplasamentului instalației;
e) raportul privind situația de referință, potrivit prevederilor art.22 alin.(2), dacă este cazul;

f) indicarea naturii și a cantităților de emisii care pot fi evacuate din instalație în fiecare factor de mediu, precum și identificarea efectelor semnificative ale acestor emisii asupra mediului;

g) descrierea tehnologiei propuse și a altor tehnici pentru prevenirea sau, în situația în care prevenirea nu este posibilă, reducerea emisiilor din instalație;

h) măsuri pentru prevenirea generării deșeurilor, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea deșeurilor generate ca urmare a funcționării instalației;

i) descrierea măsurilor planificate pentru respectarea principiilor generale care reglementează obligațiile de bază ale operatorului, potrivit prevederilor art.11;

j) descrierea măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu;

k) descrierea pe scurt a principalelor alternative la tehnologia, tehnicile și măsurile propuse, prezentate de solicitant.

(2) Documentația pentru solicitarea emiterii autorizației integrate de mediu trebuie să cuprindă și rezumatul netehnic al detaliilor prevăzute la

alin.(1).

(3) Documentația pentru solicitarea emiterii autorizației integrate de mediu conține, după caz, informațiile furnizate potrivit cerințelor prevăzute de Hotărârea Guvernului nr.445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, și/sau un raport de securitate elaborat conform Hotărârii Guvernului nr.804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte informații furnizate ca răspuns la alte cerințe legale și care corespund uneia dintre prevederile alin.(1).

Art.13.- Până la adoptarea prin decizii ale Comisiei Europene a concluziilor BAT, se aplică concluziile din documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile existente, adoptate înainte de 6 ianuarie 2011, drept concluzii BAT, cu excepția situațiilor prevăzute la art.15 alin.(3) și (4).

Secțiunea a 3-a

Condițiile pentru emiterea autorizației integrate de mediu

Art.14.- Autorizația integrată de mediu conține toate măsurile necesare pentru asigurarea respectării prevederilor art.11 și art.18. Aceste măsuri includ cel puțin următoarele:

a) valorile-limită de emisie, în special pentru substanțele poluante prevăzute în anexa nr.2, precum și pentru alte substanțe poluante care pot fi emise din instalația în cauză în cantități semnificative, luându-se în considerare natura lor, precum și potențialul de transfer al poluării dintr-un mediu în altul;

b) cerințele adecvate pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind monitorizarea și managementul deșeurilor generate de instalație;

c) cerințe adecvate de monitorizare a emisiilor, cu specificarea următoarelor aspecte:

c₁) metodologia de măsurare, frecvența și procedura de evaluare;

c₂) rezultatele monitorizării emisiilor sunt disponibile pentru aceeași perioadă de timp și pentru aceleași condiții de referință ca și cele corespunzătoare nivelurilor de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile, în cazul în care se aplică prevederile art.15 alin.(3) lit.b);

d) obligația de a furniza autorității competente cu regularitate și cel puțin o dată pe an:

d₁) informații pe baza rezultatelor monitorizării emisiilor prevăzute la lit.c) și alte date necesare care permit autorității competente să verifice conformitatea cu condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu;

d₂) în cazul aplicării prevederilor art.15 alin.(3) lit.b), un sumar al rezultatelor monitorizării emisiilor, care să permită comparația cu nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;

e) cerințe adecvate pentru menținerea și supravegherea periodică a măsurilor luate pentru prevenirea emisiilor în sol și în apele subterane potrivit prevederilor lit.b) și cerințe adecvate de monitorizare periodică a solului și a apelor subterane cu privire la substanțele periculoase relevante care se pot găsi pe amplasament, și ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane de pe amplasamentul instalației;

f) măsuri referitoare la alte condiții de funcționare decât cele normale, în scopul prevenirii riscurilor de poluare a mediului, în următoarele situații:

- f₁) operațiuni de pornire și oprire;
- f₂) pierderi din instalații;
- f₃) funcționare necorespunzătoare;
- f₄) întrerupere temporară a funcționării;
- f₅) încetare definitivă a funcționării;

g) condiții privind reducerea poluării la mare distanță sau transfrontalieră;

h) condiții privind evaluarea conformării cu valorile-limită de emisie sau o trimitere la cerințele aplicabile specificate în alt document în legătură cu instalația autorizată.

(2) Dacă este cazul, în sensul alin.(1) lit.a), valorile-limită de emisie pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente care să asigure un nivel echivalent de protecție a mediului.

(3) Concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile stau la baza stabilirii condițiilor din autorizația integrată de mediu.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, după caz, condiții de autorizare mai strictă decât cele rezultate din utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, așa cum sunt descrise în concluziile BAT, fără a aduce atingere prevederilor art.18.

(5) În cazul în care autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește condițiile de autorizare pe baza uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile care nu este descrisă în niciuna dintre concluziile BAT relevante, aceasta se asigură că sunt respectate următoarele:

a) tehnica respectivă este stabilită cu respectarea criteriilor prevăzute în anexa nr.3;

b) se respectă cerințele prevăzute la art.15.

(6) În cazul în care concluziile BAT prevăzute la alin.(5) nu includ nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu impune măsuri pentru ca tehnica prevăzută la alin.(5) lit.a) să asigure un nivel de protecție a mediului echivalent cu cel asigurat de cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT.

(7) În cazul în care o activitate sau un tip de proces de producție desfășurat în interiorul unei instalații nu este prevăzut de niciuna dintre concluziile BAT sau, în situația în care aceste concluzii nu iau în considerare toate efectele potențiale ale activității sau ale procesului asupra mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu, după consultarea prealabilă cu operatorul, stabilește condițiile de autorizare pe baza celor mai bune tehnici disponibile identificate pentru activitățile sau pentru procesele în cauză, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr.3.

(8) Pentru instalațiile prevăzute la punctul 6.6 din anexa nr.1, prevederile alin.(1)-(7) se aplică cu condiția asigurării bunăstării animalelor.

Secțiunea a 4-a

Valori-limită de emisie, parametri și măsuri tehnice echivalente

Art.15.- (1) Valorile-limită de emisie pentru substanțele poluante se stabilesc în punctul în care emisia părăsește instalația, neluându-se în considerare nicio diluare care intervine înainte de acest punct, iar în ceea ce privește evacuările indirecte în apă se ia în considerare, după caz, efectul unei stații de epurare a apelor uzate, cu condiția asigurării unui nivel echivalent de protecție a mediului în întregul său, astfel încât să nu se determine niveluri mai ridicate de poluare a mediului.

(2) Stabilirea valorilor-limită de emisie, a parametrilor și a măsurilor tehnice echivalente prevăzute la art.14 alin.(1) și (2) se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a aduce atingere prevederilor art.18 și fără a impune folosirea unei tehnici sau tehnologii specifice.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește valori-limită de emisie care asigură că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, așa cum sunt prevăzute în deciziile privind concluziile BAT, prin una dintre următoarele alternative:

a) stabilirea unor valori-limită de emisie care nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile; aceste valori limită de emisie se exprimă pentru aceleași perioade sau pentru perioade mai scurte de timp, precum și în aceleași condiții de referință ca și nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;

b) stabilirea unor valori-limită de emisie diferite de cele prevăzute la lit.a) în ceea ce privește valorile, perioadele de timp și condițiile de referință.

(4) În cazul în care se aplică prevederile alin.(3) lit.b), autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu evaluează rezultatele monitorizării emisiilor cel puțin o dată pe an, pentru a se asigura că emisiile evacuate în condiții normale de funcționare nu au depășit nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(5) Prin excepție de la prevederile alin.(3) și (4) și fără a aduce atingere prevederilor art.18, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, în cazuri specifice, valori-limită de emisie mai puțin stricte.

(6) Excepția prevăzută la alin.(5) se aplică numai în situațiile în care se demonstrează că respectarea valorilor-limită de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT presupune costuri disproporționat de mari în comparație cu beneficiile pentru mediu în situația dată, luând în considerare următoarele:

- a) amplasarea geografică sau condițiile locale de mediu ale instalației; sau
- b) caracteristicile tehnice ale instalației în cauză.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu prezintă, într-o anexă a acesteia, motivele aplicării prevederilor alin.(6), incluzând rezultatul evaluării și justificarea condițiilor impuse.

(8) Valorile-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin.(6) nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexe, astfel autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu se asigură că nu se produce nicio poluare semnificativă și se atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în întregul său.

(9) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reevaluează aplicarea prevederilor alin.(5), (6) și (8) ori de câte ori reexaminează condițiile din autorizația integrată de mediu, potrivit prevederilor art.21.

(10) După caz, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu acordă derogări temporare de la cerințele prevăzute la alin.(2)-(4) și de la art.11 lit.a) și b) pentru testarea și utilizarea unor tehnici emergente, pentru o perioadă totală de cel mult nouă luni cu condiția ca, la expirarea perioadei prevăzute, tehnica respectivă să fie întreruptă sau emisiile generate de activitatea în cauză să respecte cel puțin nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

Secțiunea a 5-a *Cerințe de monitorizare*

Art.16.- (1) Cerințele de monitorizare din autorizația integrată de mediu prevăzute la art.14 alin.(1) lit.c) se bazează, după caz, pe concluziile privind monitorizarea descrise în concluziile BAT.

(2) Frecvența monitorizării periodice prevăzute la art.14 alin.(1) lit.e) se stabilește de către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu, în autorizația integrată de mediu pentru fiecare instalație sau prin reguli general obligatorii.

(3) Autorizația integrată de mediu prevede ca, cel puțin o dată la cinci ani, să se realizeze o monitorizare pentru apele subterane și, cel puțin o dată la zece ani, pentru sol, cu excepția cazului în care această monitorizare se bazează pe o evaluare sistematică a riscului de contaminare.

Secțiunea a 6-a

Reguli general obligatorii pe categorii de activități prevăzute în anexa nr.1, standarde de calitate a mediului, evoluția celor mai bune tehnici disponibile

Art.17.- (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește, după caz, reguli general obligatorii pe categorii de activități, asigurând o abordare integrată și un nivel ridicat de protecție a mediului, echivalent celui care poate fi atins prin stabilirea, în autorizația integrată de mediu, a unor condiții individuale corespunzătoare fiecărei instalații.

(2) În scopul asigurării conformării cu prevederile art.14 și 15, regulile general obligatorii pe categorii de activități se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a recomanda utilizarea unei tehnici sau a unei tehnologii specifice.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului actualizează regulile general obligatorii pe categorii de activități, luând în considerare evoluția celor mai bune tehnici disponibile și pentru a asigura conformitatea cu prevederile art.21.

(4) Prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, se stabilesc reguli general obligatorii pe categorii de activități, care se elaborează cu respectarea prevederilor alin.(1)-(3).

(5) Regulile general obligatorii se adoptă pentru categoriile de activități relevante, în termen de un an de la data publicării deciziilor BAT în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art.18.- În situația în care un standard de calitate a mediului prevede condiții mai stricte decât cele care pot fi atinse prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu impune, în autorizația integrată de mediu, măsuri suplimentare, fără a afecta alte măsuri care se aplică pentru conformarea cu standardele de calitate a mediului.

Art.19.- Autoritățile competente pentru protecția mediului cu responsabilități în domeniul prevăzut de prezenta lege, astfel cum sunt prevăzute la art.70, au obligația să urmărească și să se informeze cu privire la evoluția celor mai bune tehnici disponibile și la publicarea oricăror concluzii noi sau actualizate privind cele mai bune tehnici disponibile și pun la dispoziția publicului interesat informații cu privire la acestea.

Secțiunea a 7-a
Modificări aduse instalațiilor de către operatori

Art.20.- (1) Operatorul are obligația să informeze autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la orice modificări planificate în ceea ce privește caracteristicile, funcționarea sau extinderea instalației, care pot avea consecințe asupra mediului, precum și în ceea ce privește datele prevăzute la art.12 alin.(1) lit.f).

(2) În situația prevăzută la alin.(1), autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu actualizează, după caz, autorizația integrată de mediu sau condițiile prevăzute în aceasta.

(3) Nicio modificare substanțială planificată a unei instalații nu se poate realiza fără obținerea prealabilă a autorizației integrate de mediu.

(4) În situația prevăzută la alin.(3), documentația de solicitare a autorizației integrate de mediu și autorizația integrată de mediu emisă se referă la acele părți ale instalației și acele aspecte prevăzute la art.12 care pot fi afectate de modificare.

(5) Orice modificare a caracteristicilor sau a funcționării sau o extindere a unei instalații este considerată substanțială în situația în care o astfel de modificare sau extindere conduce la atingerea pragurilor de capacitate prevăzute în anexa nr.1.

Secțiunea a 8-a
Reexaminarea și actualizarea condițiilor de autorizare
de către autoritatea competentă

Art.21.- (1) În scopul conformării cu prevederile prezentei legi, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează, periodic, toate condițiile din autorizația integrată de mediu, potrivit prevederilor alin.(2)-(7) și, acolo unde este necesar, le actualizează.

(2) La cererea autorității competente, operatorul prezintă toate informațiile necesare în scopul reexaminării condițiilor de autorizare, în special rezultatele monitorizării emisiilor și alte date care permit efectuarea unei comparații a funcționării instalației cu cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT aplicabile și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(3) La reexaminarea condițiilor de autorizare, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu utilizează toate informațiile obținute în urma monitorizării sau a inspecțiilor instalației.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu ia măsurile necesare pentru ca, în termen de patru ani de la publicarea deciziilor privind concluziile BAT aplicabile

activității principale a unei instalații, să asigure că:

a) toate condițiile din autorizația integrată de mediu pentru instalația respectivă sunt reexamine și, dacă este necesar, actualizate, în vederea asigurării conformării cu prevederile prezentei legi, în special cu prevederile art.15 alin.(3) și (4), după caz;

b) instalația este conformă cu noile condiții de autorizare.

(5) În procesul de reexaminare a autorizației integrate de mediu se iau în considerare toate concluziile BAT, noi sau actualizate, aplicabile instalației, publicate după data acordării autorizației integrate de mediu sau după data ultimei reexaminări a acesteia.

(6) În cazul în care pentru o instalație nu sunt elaborate concluziile BAT, condițiile de autorizare sunt reexamine și, dacă este necesar, actualizate, acolo unde evoluția celor mai bune tehnici disponibile permite reducerea considerabilă a emisiilor.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează și, în cazul în care este necesar, actualizează condițiile de autorizare, cel puțin în următoarele situații:

a) poluarea produsă de instalație este semnificativă, astfel încât se impune revizuirea valorilor-limită de emisie existente în autorizația integrată de mediu sau includerea de noi valori-limită de emisie pentru alți poluanți;

b) din motive de siguranță în funcționare, este necesară utilizarea altor tehnici;

c) este necesară respectarea unui standard nou sau revizuit de calitate a mediului, potrivit prevederilor art.18;

d) prevederile unor noi reglementări legale o impun.

(8) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează și, dacă este cazul, actualizează condițiile de autorizare în oricare alte situații considerate, în mod obiectiv și justificat, necesare, fără a aduce atingere prevederilor legale în vigoare.

Secțiunea a 9-a

Închiderea amplasamentului

Art.22.- (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, în autorizația integrată de mediu, condiții pentru a asigura respectarea prevederilor alin.(6) și (8) la încetarea definitivă a activității, fără a aduce atingere prevederilor Legii apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr.564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediu, Hotărârii Guvernului nr.53/2009 pentru aprobarea Planului național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, precum și a prevederilor legislației relevante la nivelul Uniunii Europene din domeniul protecției solului.

(2) În situația în care, în desfășurarea activității, se utilizează, se produc sau se emit substanțe periculoase relevante și luând în considerare posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației, operatorul întocmește și prezintă autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu un raport privind situația de referință, înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de prima actualizare a autorizației realizate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Raportul privind situația de referință conține informațiile necesare pentru stabilirea stării de contaminare a solului și a apelor subterane, astfel încât să se poată face o comparație cuantificată cu starea acestora, la data încetării definitive a activității prevăzute la alin.(6).

(4) Raportul privind situația de referință conține cel puțin următoarele:

a) informații privind utilizarea actuală a amplasamentului și informații privind utilizările anterioare ale amplasamentului, acolo unde acestea sunt disponibile;

b) informațiile existente privind rezultatele determinărilor realizate în ceea ce privește solul și apele subterane care reflectă starea acestora la data elaborării raportului privind situația de referință, acolo unde sunt disponibile, sau rezultatele unor determinări noi ale solului și apelor subterane, luând în considerare posibilitatea contaminării solului și a apelor subterane cu acele substanțe periculoase care urmează să fie utilizate, produse sau emise de instalația în cauză.

(5) În situația în care informațiile rezultate în temeiul altor prevederi ale legislației naționale sau a legislației Uniunii Europene îndeplinesc cerințele prevăzute la alin.(2)-(4), informațiile respective pot fi incluse sau anexate la raportul privind situația de referință.

(6) La încetarea definitivă a activității, operatorul evaluează starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante utilizate, produse sau emise de instalație. În cazul în care instalația a determinat o poluare semnificativă a solului sau a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante, comparativ cu starea prezentată în raportul privind situația de referință menționat la alin.(2), operatorul ia măsurile necesare pentru depoluare, astfel încât să readucă amplasamentul la starea descrisă în raportul privind situația de referință. În acest scop, se ia în considerare și fezabilitatea tehnică a unor astfel de măsuri.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(6), la data încetării definitive a activităților și în cazul în care contaminarea solului și a apelor subterane din cadrul amplasamentului prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu ca urmare a desfășurării activităților autorizate, înainte de prima actualizare a autorizației, după data intrării în vigoare a prezentei legi și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art.12 alin.(1) lit.d), operatorul ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările

viitoare aprobate potrivit prevederilor legislației specifice, să nu mai prezinte un astfel de risc.

(8) În cazul în care operatorul nu se afla, la momentul autorizării, sub incidența prevederilor legale care să îl oblige să întocmească raportul privind situația de referință conform alin.(2)-(5), la data încetării definitive a activităților, acesta ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, cauzat de contaminarea solului și a apelor subterane ca rezultat al activităților autorizate și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art.12 alin.(1) lit.d).

Secțiunea a 10-a *Inspecții de mediu*

Art.23.- (1) În termen de șase luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu atribuții de inspecție și control, în colaborare cu specialiști din domeniul sănătății, elaborează un sistem de inspecții de mediu pentru instalațiile în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr.1, care să vizeze examinarea tuturor efectelor relevante produse asupra mediului și asupra sănătății umane, care se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și al conducătorului autorității publice centrale pentru sănătate.

(2) Operatorii instalațiilor care desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr.1 acordă autorităților competente, cu atribuții de inspecție și control, întreaga asistență necesară pentru a realiza vizite la fața locului, pentru prelevarea de probe și pentru obținerea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta lege.

(3) Toate instalațiile trebuie să facă obiectul unui plan de inspecții de mediu la nivel național, regional sau local, acest plan este revizuit și, acolo unde este cazul, se actualizează periodic.

(4) Fiecare plan de inspecții de mediu include următoarele elemente:

- a) o evaluare generală a aspectelor de mediu care trebuie luate în considerare;
- b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;
- c) un registru al instalațiilor prevăzute în planul de inspecție;
- d) procedurile pentru elaborarea programelor pentru inspecții de mediu de rutină, potrivit prevederilor alin.(5);
- e) procedurile aplicabile altor inspecții decât cele de rutină, potrivit prevederilor alin.(9);
- f) dispoziții privind cooperarea între diverse autorități responsabile de efectuarea inspecțiilor, dacă este cazul.

(5) Pe baza planului de inspecții, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control întocmește sistematic programe pentru inspecții de mediu de rutină, inclusiv frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de instalații.

(6) Intervalul de timp dintre două vizite la fața locului se stabilește pe baza unei evaluări sistematice a riscurilor pentru mediu asociate instalațiilor în cauză și nu depășește:

- a) un an, pentru instalațiile care prezintă riscuri majore;
- b) trei ani, pentru instalațiile care prezintă riscuri minore.

(7) În situația în care, în urma unei inspecții, s-a constatat nerespectarea condițiilor din autorizația integrată de mediu, se efectuează o vizită suplimentară la fața locului, în termen de șase luni de la data respectivei inspecții.

(8) Evaluarea sistematică a riscurilor pentru mediu se realizează cel puțin pe baza următoarelor criterii:

- a) impactul potențial și impactul concret al instalațiilor în cauză asupra sănătății umane și asupra mediului, ținând seama de nivelurile și de tipurile de emisii, de sensibilitatea mediului la nivel local și de riscul de accidente;
- b) istoricul conformării cu condițiile din autorizația integrată de mediu;

c) înregistrarea operatorului la sistemul Uniunii Europene de management de mediu și audit, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr.1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr.761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei.

(9) Inspecțiile de mediu care nu sunt de rutină se desfășoară pentru a investiga, în cel mai scurt timp posibil și, dacă este cazul, înainte de acordarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații integrate de mediu, plângeri întemeiate, accidente semnificative, incidente și situații grave de neconformare în ceea ce privește mediul.

(10) După fiecare vizită la fața locului, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control întocmește un raport de inspecție în care sunt prezentate constatările relevante cu privire la conformarea instalației cu condițiile din autorizația integrată de mediu și concluziile privind orice acțiuni ulterioare, acolo unde este necesar.

(11) Raportul de inspecție prevăzut la alin.(10) este notificat operatorului în cauză, în termen de două luni de la data efectuării vizitei la fața locului.

(12) În termen de patru luni de la efectuarea vizitei la fața locului, autoritatea competentă pune la dispoziția publicului raportul prevăzut la alin.(10), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr.878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările și completările ulterioare.

(13) Fără a aduce atingere art.8 alin.(2), autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control stabilește intervale de timp rezonabile pentru realizarea măsurilor prevăzute în raportul de

inspecție elaborat conform alin.(10), pe care operatorul este obligat să le respecte.

Secțiunea a 11-a

Accesul la informație și participarea publicului la procedura de autorizare și accesul la justiție

Art.24.- (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu asigură cadrul necesar pentru participarea din timp și în mod efectiv a publicului interesat, la următoarele proceduri:

- a) emiterea autorizațiilor integrate de mediu pentru instalații noi;
- b) emiterea unei autorizații integrate de mediu pentru orice modificare substanțială;
- c) emiterea sau actualizarea unei autorizații integrate de mediu pentru o instalație în cazul căreia s-a propus aplicarea art.15 alin.(5)-(9);
- d) actualizarea unei autorizații integrate de mediu sau a condițiilor de autorizare pentru o instalație, potrivit prevederilor art.21 alin.(7) lit.a).

(2) Participarea publicului prevăzută la alin.(1) se realizează potrivit prevederilor anexei nr.4, în condițiile legii.

(3) După luarea unei decizii privind emiterea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații integrate de mediu, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu pune la dispoziția publicului următoarele informații:

- a) conținutul deciziei și o copie a autorizației integrate de mediu, precum și orice actualizări ulterioare;
- b) motivele pe care se întemeiază decizia;
- c) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în luarea deciziei respective;
- d) lista cu titlurile documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile relevante pentru instalația sau activitatea în cauză;
- e) metoda utilizată pentru determinarea condițiilor de autorizare prevăzute la art.14;
- f) valorile limită de emisie, comparativ cu cele prevăzute de concluziile BAT și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile;
- g) în situația în care s-a acordat o derogare potrivit prevederilor art.15 alin.(5)-(9), motivele specifice ale acordării acesteia pe baza criteriilor prevăzute la art.15 alin.(6) și condițiile impuse.

(4) Informațiile prevăzute la alin.(3) lit.a), b) și g) se pun la dispoziția publicului, inclusiv prin intermediul internetului.

(5) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu pune la dispoziția publicului următoarele:

a) informații relevante cu privire la măsurile luate de către operator la încetarea definitivă a activităților potrivit prevederilor art.22, inclusiv prin intermediul internetului;

b) rezultatele referitoare la monitorizarea emisiilor, așa cum este prevăzut în condițiile din autorizația integrată de mediu și deținute de autoritatea competentă.

(6) Accesul publicului la informație, prevăzut la alin.(1)-(5), se realizează cu respectarea prevederilor legislației incidente în vigoare.

Art.25.- (1) Orice persoană care face parte din publicul interesat și care are un interes legitim sau se consideră lezată într-un drept al său se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a contesta, din punct de vedere procedural sau substanțial, deciziile, actele sau omisiunile care fac obiectul participării publicului, prevăzute de prezenta lege, cu respectarea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare și fără a aduce atingere altor prevederi legale.

(2) Deciziile autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu cuprind prevederi referitoare la căile de atac administrative și judiciare.

Art.26.- (1) În situația în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului deține informații potrivit cărora funcționarea unei instalații pentru care a fost depusă solicitarea de acordare a autorizației conform art.4 sau art.20 alin.(3) și (4) poate determina efecte negative semnificative asupra mediului din alt stat membru, aceasta informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului din statul posibil a fi afectat cu privire la acest subiect.

(2) În situația în care informațiile prevăzute la alin.(1) sunt solicitate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului a statului posibil a fi afectat, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite, în condițiile legii, orice informație solicitată, în situația în care este disponibilă.

(3) Informațiile prevăzute la alin.(1) sunt furnizate sau puse la dispoziția publicului statului posibil a fi afectat, potrivit prevederilor anexei nr.4, în același timp în care acestea sunt puse la dispoziția propriului public.

(4) Informațiile prevăzute la alin.(1) sunt utilizate în cadrul consultărilor bilaterale dintre autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și autoritățile competente din celelalte state membre, pe bază de reciprocitate și în condiții de echivalență.

(5) În contextul relațiilor bilaterale, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului trebuie să se asigure că, în cazurile prevăzute la alin.(1) și (2), solicitările de emitere, actualizare a autorizației integrate de mediu sunt, de asemenea, disponibile publicului statului membru posibil a fi afectat, pentru o perioadă suficientă de timp, astfel încât să îi permită exercitarea dreptului de a

transmite observații, comentarii înainte de luarea deciziei.

(6) Rezultatele oricăror consultări derulate potrivit prevederilor alin.(1)-(5) sunt luate în considerare de către autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu la luarea unei decizii cu privire la solicitarea de autorizare.

(7) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are obligația de a informa statul membru ori statele membre care au fost consultate potrivit dispozițiilor prevăzute la alin.(1)-(5) cu privire la decizia adoptată referitoare la solicitarea emiterii autorizației integrate de mediu și îi/le transmite informațiile prevăzute la art.24 alin.(3).

(8) În situația de stat afectat sau posibil a fi afectat, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului pune la dispoziția propriului public interesat, fără a aduce atingere prevederilor legislației incidente în vigoare, informațiile primite în cadrul relațiilor bilaterale.

Secțiunea a 12-a *Tehnici emergente*

Art.27.- Autoritățile cu responsabilități în promovarea și implementarea prezentei legi stabilesc, acolo unde este necesar, programe privind dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente, în special a acelor tehnici emergente identificate în documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile.

CAPITOLUL III **Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere**

Secțiunea I *Domeniul de aplicare*

Art.28.- (1) Prevederile prezentului capitol se aplică instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală totală este mai mare sau egală cu 50 MW, denumite în continuare instalații de ardere, indiferent de tipul de combustibil utilizat, respectiv solid, lichid sau gazos.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică următoarelor instalații de ardere:

- a) instalații în care produsele de ardere sunt utilizate pentru încălzirea directă, uscarea sau orice alt tratament aplicat obiectelor sau materialelor;
- b) instalații postardere proiectate pentru purificarea gazelor reziduale prin ardere și care nu sunt exploatate ca instalații de ardere independente;
- c) instalații de regenerare a catalizatorilor pentru cracare catalitică;
- d) instalații pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
- e) reactoare folosite în industria chimică;
- f) caupere;

- g) orice echipament tehnic care se folosește la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
- h) turbine cu gaz și motoare cu gaz folosite pe platforme maritime;
- i) instalații care utilizează drept combustibil orice deșeuri solide sau lichide, cu excepția deșeurilor menționate la art.3 pct.1e) lit.(b).

Secțiunea a 2-a
Reguli de agregare

Art.29.- (1) În cazul în care gazele reziduale de la două sau mai multe instalații de ardere sunt evacuate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră o singură instalație de ardere iar, pentru calcularea puterii termice nominale totale, capacitățile acestora se însumează.

(2) În situația în care două sau mai multe instalații de ardere, care au fost autorizate pentru prima dată la 1 iulie 1987 sau după această dată, sau ai căror operatori au depus o solicitare completă de autorizare la data respectivă sau ulterior sunt amplasate astfel încât, având în vedere factorii de ordin tehnic și economic, gazele reziduale produse de acestea pot fi, în accepțiunea autorității competente pentru protecția mediului, responsabile cu emiterea autorizației integrate de mediu, evacuate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră o singură instalație de ardere, iar capacitățile acestora se însumează pentru calcularea puterii termice nominale totale.

(3) Pentru calcularea puterii termice nominale totale a unei combinații de instalații de ardere menționate la alin.(1) și (2), instalațiile de ardere individuale cu o putere termică nominală mai mică de 15 MW nu sunt luate în considerare.

Secțiunea a 3-a
Valori-limită de emisie

Art.30.- (1) Gazele reziduale de la instalațiile de ardere sunt evacuate în mod controlat, prin intermediul unui coș care conține unul sau mai multe canale.

(2) Înălțimea coșului este calculată luând în considerare condițiile de evacuare a gazelor reziduale, astfel încât să se protejeze sănătatea umană și mediul.

(3) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile care au în componența lor instalații de ardere autorizate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sau ai căror operatori au depus o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca astfel de instalații să fie puse în funcțiune cel târziu la data de 7 ianuarie 2014, includ condiții care să asigure că emisiile în aer provenite de la aceste instalații nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.5 partea 1.

(4) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile care conțin instalații de ardere care au beneficiat de derogarea prevăzută la art.5 alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr.440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, și care se află în funcțiune după 1 ianuarie 2016, includ condiții care să asigure că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile limită de emisie prevăzute în anexa nr.5 partea a-2-a.

(5) Autorizațiile integrate de mediu emise instalațiilor care conțin instalații de ardere ce nu intră sub incidența prevederilor alin.(3) prevăd condiții prin care să se asigure că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.5 partea a-2-a.

(6) Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.5 partea 1 și a-2-a, precum și ratele minime de desulfurare prevăzute în partea a-5-a, se aplică emisiilor evacuate prin fiecare coș comun, în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(7) Pentru situațiile în care anexa nr.5 prevede că valorile-limită de emisie se aplică pentru părți ale instalației de ardere care au un număr limitat de ore de funcționare, aceste valori-limită de emisie se stabilesc considerând puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(8) La propunerea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului suspendă, în condiții justificate, pe o durată de maximum 6 luni, obligația respectării valorilor-limită de emisie pentru dioxid de sulf, prevăzute la alin.(2) și (3), atunci când aceste valori limită de emisie nu pot fi respectate la instalațiile mari de ardere care folosesc în mod normal combustibil cu conținut redus de sulf, în situația întreruperii aprovizionării cu un astfel de combustibil ca urmare a unei crize considerabile.

(9) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează imediat Comisia Europeană cu privire la o astfel de derogare acordată potrivit prevederilor alin.(8).

(10) La propunerea autorităților competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizațiilor integrate de mediu, ca urmare a solicitării justificate a operatorului, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului acordă o derogare de la obligația respectării valorilor-limită la emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la alin.(3)-(5), în situația în care o instalație de ardere care folosește numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor combustibili din cauza unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu gaz și, prin urmare, ar trebui să fie dotată cu un sistem de purificare a gazelor reziduale.

(11) Perioada pentru care se acordă o astfel de derogare nu depășește zece zile, cu excepția cazului în care există o necesitate imperioasă de a menține alimentarea cu energie.

(12) Operatorul informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu, cu privire la fiecare caz specific prevăzut la alin.(10).

(13) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează imediat Comisia Europeană cu privire la orice derogare acordată potrivit prevederilor alin.(10).

(14) În cazul extinderii unei instalații de ardere, valorile-limită de emisie, prevăzute în anexa nr.5 partea a-2-a, se aplică părții extinse a instalației afectate de modificare și este stabilită în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(15) În cazul în care modificarea unei instalații de ardere poate avea consecințe asupra mediului și care afectează o parte a instalației cu o putere termică nominală de cel puțin 50 MW, valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.5 partea a-2-a se aplică acelei părți a instalației care a fost modificată, în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(16) Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.5 părțile 1 și a-2-a nu se aplică următoarelor instalații de ardere:

- a) motoare diesel;
- b) cazane de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei.

Secțiunea a 4-a *Rata de desulfurare*

Art.31.- (1) La solicitarea justificată a operatorului și la propunerea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau al autorității publice centrale pentru administrație publică, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului aprobă aplicarea ratelor minime de desulfurare prevăzute în anexa nr.5 partea a-5-a, în conformitate cu prevederile părții a-6-a a aceleiași anexe, astfel:

a) în locul valorilor-limită de emisie pentru dioxidul de sulf, în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibil solid indigen și care, din cauza caracteristicilor acestui combustibil, nu pot respecta acele valori-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin.(3)-(5);

b) în locul valorilor C_{procedeu} pentru dioxid de sulf în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibil solid indigen, care coincid cu deșeuri și care nu pot respecta valorile-limită de emisie prevăzute la pct.3.1 sau 3.2 din anexa nr.6 partea a-4-a, din cauza caracteristicilor acestui combustibil indigen, caz în care valoarea $C_{\text{deșeuri}}$ prevăzută în anexa nr.6 partea a-4-a pct.1 este egală cu 0 mg/Nm^3 .

(2) Pentru aprobarea aplicării ratei minime de desulfurare prevăzute la alin.(1) lit.a), este necesar ca operatorul să elaboreze un raport tehnic justificativ care să fie avizat de autoritatea publică centrală din domeniul economiei și/sau de autoritatea publică centrală pentru administrație publică, înainte de a fi înaintat autorității publice centrale pentru protecția mediului.

Secțiunea a 5-a
Planul național de tranziție

Art.32.- (1) Pentru perioada 1 ianuarie 2016-30 iunie 2020, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează și implementează un plan național de tranziție, pentru instalațiile care au fost autorizate înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi intrat în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003. Planul național de tranziție este elaborat potrivit prevederilor prezentului capitol, în baza solicitării justificate a operatorilor, și este aprobat prin ordin comun al conducătorilor autorității publice centrale din domeniul economiei, al autorității publice centrale pentru administrație publică și autorității publice centrale pentru protecția mediului

(2) Pentru fiecare instalație de ardere inclusă în planul național de tranziție, acesta precizează emisiile pentru cel puțin unul dintre următorii poluanți: oxizi de azot, dioxid de sulf și pulberi.

(3) Pentru turbinele cu gaz, planul național de tranziție precizează numai emisiile de oxizi de azot.

(4) Planul național de tranziție nu include niciuna din următoarele instalații de ardere:

- a) cele cărora li se aplică prevederile art.33 alin.(1);
- b) cele din cadrul rafinăriilor care utilizează independent sau împreună cu alți combustibili, pentru consum propriu, gaze cu putere calorică redusă, rezultate din gazeificarea reziduurilor de rafinare sau a reziduurilor de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut;
- c) cele cărora li se aplică prevederile art.35;
- d) cele cărora li s-a acordat o derogare privind funcționarea a 20000 de ore în perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2015, conform prevederilor art.5 alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr.440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere.

(5) Instalațiile de ardere incluse în planul național de tranziție sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art.30 alin.(3) pentru poluanții care fac obiectul acestui plan sau, după caz, a ratelor de desulfurare prevăzute la art.31.

(6) Pe perioada derulării planului național de tranziție se mențin valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, aplicabile la data de 31 decembrie 2015, prevăzute în autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile de ardere, stabilite în temeiul reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii acestora.

(7) Instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr.5 partea 1 a prezentei legi.

(8) Pentru fiecare poluant, planul național de tranziție stabilește un plafon reprezentat de totalul maxim anual al emisiilor provenite de la toate instalațiile de ardere incluse în acest plan, luând în considerare, pentru fiecare dintre acestea, următoarele:

a) puterea termică nominală totală la data de 31 decembrie 2010;

b) numărul anual efectiv de ore de funcționare;

c) consumul anual de combustibil.

(9) Pentru toate instalațiile de ardere incluse în planul național de tranziție se calculează o medie a emisiilor pentru perioada 1 ianuarie 2001-31 decembrie 2010.

(10) Plafonul național pentru anul 2016 este calculat pe baza valorilor-limită de emisie relevante prevăzute în anexele nr.3-7 la Hotărârea Guvernului nr 440/2010 sau, după caz, pe baza ratelor de desulfurare prevăzute în anexa nr.3 la hotărârea menționată.

(11) În cazul turbinelor cu gaz, pentru calculul plafoanelor se utilizează valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în secțiunea B din anexa nr.6 la Hotărârea Guvernului nr.440/2010.

(12) Plafoanele pentru anii 2019 și 2020 se calculează pe baza valorilor-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr.5 partea 1 sau, după caz, pe baza ratelor de desulfurare relevante prevăzute în anexa nr.5 partea a-5-a.

(13) Plafoanele pentru anii 2017 și 2018 se stabilesc astfel încât să se asigure o scădere liniară a acestor plafoane între anii 2016 și 2019.

(14) În situația în care o instalație inclusă în planul național de tranziție își încetează activitatea sau nu se mai încadrează în domeniul de aplicare a prevederilor prezentului capitol, este interzisă o creștere a emisiilor anuale totale, prin redistribuire la celelalte instalații care fac, în continuare, obiectul planului național de tranziție.

(15) Planul național de tranziție conține măsuri privind monitorizarea și raportarea, respectând normele prevăzute la art.41 alin.(2), precum și măsurile prevăzute pentru fiecare instalație, în ceea ce privește asigurarea respectării la termenele stabilite a valorilor-limită de emisie aplicabile după data de 1 iulie 2020.

(16) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene planul național de tranziție la data solicitată de aceasta.

(17) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la orice modificare a planului național de tranziție.

Secțiunea a 6-a
Derogarea pentru durata de viață limitată

Art.33.- (1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalațiile de ardere sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art.30 alin.(3) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art.31, după caz, precum și de la includerea acestora în planul național de tranziție prevăzut la art.32, în situația în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) operatorul instalației de ardere se angajează, printr-o declarație scrisă transmisă până la data de 1 ianuarie 2014, autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu și cu înștiințarea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, că instalația în cauză nu funcționează mai mult de 17500 de ore în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023;

b) operatorul are obligația de a transmite, anual, autorității competente pentru protecția mediului și de a înștiința autoritatea publică centrală din domeniul economiei și/sau autoritatea publică centrală pentru administrație publică, privind evidența numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016;

c) valorile-limită de emisie pentru dioxidul de sulf, oxizi de azot și pulberi, aplicabile la 31 decembrie 2015, stabilite în autorizația integrată de mediu emisă pentru instalația de ardere în temeiul prevederilor reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii acesteia, rămân valabile până la finalizarea numărului de ore de funcționare prevăzute la pct.a);

d) instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație de mediu după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr.5 partea 1 a prezentei legi;

e) instalația de ardere nu a beneficiat de derogarea de 20000 de ore de funcționare, în perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2015, potrivit art.5 alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr.440/2010.

(2) Până cel târziu la data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene lista tuturor instalațiilor de ardere cărora li se aplică prevederile alin.(1), inclusiv puterea lor nominală totală, tipurile de combustibil utilizat și valorile-limită de emisie aplicabile pentru dioxidul de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(3) Pentru fiecare din instalațiile de ardere cărora li se aplică prevederile alin.(1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite, anual, Comisiei Europene, evidența numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016.

(4) În cazul unei instalații de ardere care, la data de 6 ianuarie 2011, a fost inventariată ca făcând parte dintr-un sistem izolat mic și a produs, la data respectivă, cel puțin 35 % din energia electrică furnizată în cadrul rețelei în cauză și care, din cauza caracteristicilor sale tehnice, nu este în măsură să respecte valorile-limită de emisie prevăzute la art.30 alin.(2), numărul de ore de funcționare prevăzut la alin.(1) lit.a) de 18000, începând cu 1 ianuarie 2020 și până la 31 decembrie 2023, iar data prevăzută la alin.(1) lit.b) și la alin.(2) este 1 ianuarie 2020.

(5) În situația în care o instalație de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 1500 MW, care a fost pusă în funcțiune înainte de 31 decembrie 1986, utilizează combustibili solizi indigeni cu o putere calorică netă de cel mult 5800 kJ/kg, cu o umiditate mai mare de 45% în greutate, cu un conținut combinat de umiditate și cenușă mai mare de 60% în greutate și cu un conținut de oxid de calciu în cenușă mai mare de 10 %, numărul de ore de funcționare prevăzut la alin.(1) lit.a) este de 32000 de ore.

Secțiunea a 7-a *Sisteme izolate mici*

Art.34.- (1) Până la data de 31 decembrie 2019, instalațiile de ardere care la 6 ianuarie 2011 făceau parte din sisteme izolate mici pot fi exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art.30 alin.(2) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art.31, după caz.

(2) Până la data de 31 decembrie 2019 se aplică valorile-limită de emisie prevăzute în autorizațiile acestor instalații de ardere, stabilite în temeiul prevederilor reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii respectivelor autorizații.

(3) Instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr.5 partea 1 a prezentei legi.

(4) Pentru instalațiile de ardere care intră sub incidența prezentului capitol și care fac parte dintr-un sistem izolat mic, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, cu acordul autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau al autorității publice centrale pentru administrație publică, comunică Comisiei Europene, la data impusă de aceasta o listă a instalațiilor de ardere respective, consumul total anual de energie a sistemului izolat mic și cantitatea de energie obținută prin interconectarea cu alte sisteme.

Secțiunea a 8-a
Instalații de ardere din sistemele centralizate de încălzire

Art.35.- (1) Până la data de 31 decembrie 2022, o instalație de ardere este exceptată de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art.30 alin.(3) și (4) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, în situația în care sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

- a) puterea termică nominală totală a instalației de ardere nu este mai mare de 200 MW;
- b) instalația de ardere a fost autorizată pentru prima dată, din punct de vedere al mediului, înainte de 27 noiembrie 2002, sau operatorul instalației respective a prezentat o solicitare completă de autorizare înaintea acestei date, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003;
- c) cel puțin 50% din producția utilă de energie termică, ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani, este distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană;
- d) valorile-limită de emisie pentru dioxidul de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în autorizațiile integrate de mediu, aplicabile la data de 31 decembrie 2015, stabilite potrivit prevederilor reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii respectivelor autorizații sunt menținute până la data de 31 decembrie 2022.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene o listă a tuturor instalațiilor de ardere cărora li se aplică prevederile alin.(1), incluzând puterea termică nominală totală, tipurile de combustibili utilizați și valorile-limită de emisie aplicabile pentru dioxidul de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(3) Pentru fiecare instalație de ardere căreia i se aplică alin.(1), anual, pe întreaga perioadă menționată la alineatul respectiv, inclusiv pentru anul 2022, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la proporția energiei termice utile produse de fiecare instalație, distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană, exprimată ca medie mobilă aferentă ultimilor cinci ani.

Secțiunea a 9-a
Stocarea geologică a dioxidului de carbon

Art.36.- (1) Operatorii tuturor instalațiilor de ardere cu o putere electrică nominală de cel puțin 300 megawați pentru care autorizația inițială de construire sau, în absența unei astfel de proceduri, autorizația inițială de funcționare a fost acordată după intrarea în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, au obligația să evalueze îndeplinirea următoarelor condiții:

- a) sunt disponibile situri de stocare adecvate;

b) echipamentele de transport sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic;

c) adaptarea ulterioară în vederea captării de dioxid de carbon este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic.

(2) În situația în care condițiile prevăzute la alin.(1) sunt îndeplinite, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în reglementare impune operatorului să asigure un spațiu adecvat pe amplasamentul instalației, suficient pentru echipamentul necesar captării și comprimării dioxidului de carbon.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în reglementare stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile, pe baza evaluării menționate la alin.(1), și pe baza altor informații disponibile, îndeosebi în ceea ce privește protecția mediului și sănătatea umană.

Secțiunea a 10-a

Funcționarea necorespunzătoare sau defecțiuni în funcționarea echipamentului de reducere a emisiilor

Art.37.- (1) Autorizațiile integrate de mediu prevăd condiții cu privire la funcționarea necorespunzătoare sau defecțiuni în funcționarea echipamentelor de reducere a emisiilor.

(2) În cazul unei funcționări necorespunzătoare sau defecțiuni în funcționarea echipamentelor de depoluare, care nu permite reluarea funcționării în condiții normale în termen de 24 de ore, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu solicită operatorului fie să reducă sau să oprească funcționarea instalației de ardere, fie să exploateze instalația folosind combustibili puțin poluanți.

(3) În termen de 48 de ore de la momentul funcționării necorespunzătoare sau al defectării echipamentelor de depoluare, operatorul informează, în scris, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu.

(4) Durata cumulată a perioadelor în care instalația funcționează fără echipament corespunzător de reducere a emisiilor nu poate depăși 120 de ore pe parcursul oricărei perioade de 12 luni.

(5) Fără a aduce atingere standardelor de calitate a mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu acordă derogări de la termenele limită prevăzute la alin.(2) și (4), numai în următoarele cazuri:

a) în situația în care există o nevoie stringentă de a menține alimentarea cu energie;

b) în situația în care instalația de ardere al cărei echipament de depoluare funcționează necorespunzător sau al cărei echipament de depoluare este defect ar fi înlocuită pe o perioadă limitată de timp de o altă instalație, fapt care ar conduce la o creștere totală a emisiilor.

Secțiunea a 11-a

Monitorizarea emisiilor în aer și respectarea valorilor-limită de emisie

Art.38.- (1) Autorizația integrată de mediu conține prevederi privind monitorizarea substanțelor poluante emise în aer, în concordanță cu prevederile din anexa nr.5 partea a-3-a.

(2) Instalarea și funcționarea echipamentelor automatizate de monitorizare sunt supuse controlului și testelor anuale de supraveghere, potrivit prevederilor anexei nr.5 partea a-3-a.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu stabilește localizarea punctelor de prelevare sau măsurare care trebuie utilizate pentru monitorizarea emisiilor.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorităților competente pentru protecția mediului cu responsabilități pentru inspecție și control să verifice respectarea condițiilor de funcționare și a valorilor-limită de emisie prevăzute de autorizația integrată de mediu.

Art.39.- Valorile-limită de emisie pentru poluanții emiși în aer se consideră respectate în cazul în care condițiile prevăzute în anexa nr.5 partea a-4-a sunt îndeplinite, fără a aduce atingere prevederilor Legii nr.104/2011 privind calitatea aerului înconjurător.

Secțiunea a 12-a

Instalații de ardere cu combustibil multiplu

Art.40.- (1) Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează simultan două sau mai multe tipuri de combustibil, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, în autorizația integrată de mediu, valorile-limită de emisie, respectând etapele următoare:

a) stabilirea valorii-limită de emisie relevante pentru fiecare combustibil și poluant în parte, în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere, potrivit prevederilor anexei nr.5 partea 1 și a-2-a;

b) determinarea valorilor limită de emisie ponderate în funcție de combustibil, obținute prin înmulțirea valorii-limită de emisie individuale prevăzute la lit.a) cu puterea calorică pentru fiecare combustibil în parte și împărțirea rezultatului înmulțirii la suma puterilor calorice ale tuturor combustibililor;

c) însumarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de combustibil.

(2) Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu prevăzute la art.30 alin.(3) și (4) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți

combustibili, după caz, în locul valorilor-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin.(1) se aplică valori-limită de emisie stabilite astfel:

a) în situația în care în cursul funcționării instalației de ardere proporția contribuției dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice produse de toți combustibilii este mai mare sau egală cu 50%, valoarea limită de emisie este cea prevăzută în anexa nr.5 partea 1 pentru combustibilul determinant;

b) în situația în care proporția contribuției dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice ale tuturor combustibililor este mai mică de 50%, la determinarea valorii limită de emisie se parcurg următoarele etape:

b₁) se iau valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.5 partea 1 pentru fiecare combustibil utilizat, corespunzătoare puterii termice nominale totale a instalației de ardere;

b₂) se calculează valoarea-limită de emisie a combustibilului determinant prin înmulțirea cu doi a valorii-limită de emisie stabilită pentru combustibilul respectiv potrivit prevederilor de la punctul b₁) și prin scăderea din acest produs a valorii-limită de emisie a combustibilului utilizat cu cea mai scăzută valoare limită de emisie, așa cum este prevăzut în anexa nr.5 partea 1, corespunzătoare puterii termice nominale totale a instalației de ardere;

b₃) se determină valorile limită de emisie ponderate ale combustibilului pentru fiecare combustibil utilizat, prin înmulțirea valorii-limită de emisie determinate la punctele b₁) și b₂) cu puterea calorică a combustibilului în cauză și prin împărțirea produsului respectivei înmulțiri la suma puterilor calorice produse de toți combustibilii;

b₄) se însumează valorile-limită de emisie ponderate ale combustibililor determinate la punctul b₃).

(3) Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu prevăzute la art.30 alin.(3) și (4) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, valorile-limită de emisie medii pentru dioxidul de sulf prevăzute în anexa nr.5 partea a-7-a, se aplică, după caz, în locul valorilor limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin.(1) sau (2).

Secțiunea a 13-a *Măsuri de punere în aplicare*

Art.41.- (1) Determinarea perioadelor de pornire și oprire a instalațiilor de ardere se realizează conform prevederilor Deciziei 2012/249/UE.

(2) Planul național de tranziție se elaborează conform Deciziei nr.2012/115/UE de punere în aplicare a Comisiei din 10 februarie 2012 de stabilire a normelor referitoare la planurile naționale de tranziție menționate în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale.

CAPITOLUL IV

Dispoziții speciale privind instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor

Secțiunea I *Domeniul de aplicare*

Art.42.- (1) Prevederile prezentului capitol se aplică instalațiilor de incinerare a deșeurilor și instalațiilor de coincinerare a deșeurilor care incinerează sau coincinerează deșeuri solide sau lichide.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică instalațiilor de gazeificare sau piroliză, în situația în care gazele rezultate în urma acestor tratamente termice a deșeurilor sunt purificate la un asemenea nivel încât, la momentul incinerării, nu mai sunt clasificate ca deșeuri și emisiile rezultate se situează sub nivelul emisiilor rezultate din arderea gazului natural.

(3) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor includ:

(i) toate liniile de incinerare sau de coincinerare, instalațiile de recepție, de stocare și de tratare prealabilă a deșeurilor existente pe amplasament;

(ii) sistemele de alimentare cu deșeuri, sistemele de alimentare cu combustibil și aer;

(iii) cazanele;

(iv) instalațiile de tratare a gazelor reziduale;

(v) instalațiile de tratare sau de stocare pe amplasament a reziduurilor și a apelor uzate;

(vi) coșurile de fum;

(vii) aparatele și sistemele de comandă a operațiunilor de incinerare sau coincinerare, de înregistrare și monitorizare a condițiilor de incinerare sau coincinerare.

(4) În situația în care, pentru tratarea termică a deșeurilor, se aplică alte procese decât oxidarea, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesul cu plasmă, instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de coincinerare a deșeurilor include atât procesul de tratare termică, cât și procesul de incinerare ulterior.

(5) În situația în care procesul de coincinerare a deșeurilor are loc astfel încât obiectivul esențial al instalației nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci tratarea termică a deșeurilor, instalația este considerată ca o instalație de incinerare a deșeurilor.

(6) Prevederile prezentului capitol nu se aplică următoarelor instalații:

a) instalații în care se procesează exclusiv următoarele deșeuri:

a₁) deșeurile prevăzute la art.3 pct. ee) lit.b);

a₂) deșeurile radioactive;

a₃) subprodusele de origine animală prevăzute de Regulamentul (CE) nr.1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr.1774/2002;

a₄) deșeurile rezultate din prospectarea și exploatarea resurselor de petrol și gaze provenind de la instalațiile maritime și incinerate la bordul acestora;

b) instalații experimentale de cercetare, dezvoltare și testare, care vizează îmbunătățirea procesului de incinerare și care procesează mai puțin de 50 de tone de deșeuri pe an.

Art.43.- Reziduu, în înțelesul prezentului capitol, reprezintă orice deșeu lichid sau solid generat de o instalație de incinerare a deșeurilor sau de o instalație de coincinerare a deșeurilor.

Secțiunea a 2-a

Solicitarea, condițiile de autorizare și controlul emisiilor

Art.44.- (1) Funcționarea instalațiilor de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor se realizează în baza autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, după caz.

(2) Pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau de coincinerare a deșeurilor, documentația de solicitare a autorizației de mediu conține o descriere a măsurilor avute în vedere pentru a garanta că sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) instalația este concepută, echipată, întreținută și exploatată, astfel încât să fie respectate prevederile prezentului capitol, ținând seama de categoriile de deșeuri incinerate sau coincinerate;

b) căldura rezultată prin incinerare și coincinerare se valorifică, atunci când este posibil, prin generare de căldură, abur sau electricitate;

c) cantitatea de reziduuri produse să fie cât mai mică, acestea să fie cât mai puțin nocive posibil și, după caz, reciclate;

d) eliminarea reziduurilor a căror generare nu poate fi evitată sau redusă sau care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr.95/2005 privind stabilirea criteriilor de acceptare și procedurilor preliminare de acceptare a deșeurilor la depozitare și lista națională de deșeuri acceptate în fiecare clasă de depozit de deșeuri și a legislației Uniunii Europene

Art.45.- (1) Autorizația de mediu pentru instalațiile de incinerare și coincinerare trebuie să includă cel puțin următoarele:

a) o listă a tuturor tipurilor de deșeuri care pot fi tratate utilizând, în situația în care este posibil, cel puțin tipurile de deșeuri prevăzute în lista europeană a deșeurilor stabilită prin Decizia 2000/532/CE de înlocuire a

Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 lit.a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase și cuprinzând, după caz, informații privind cantitatea de deșeuri din fiecare tip;

b) capacitatea totală de incinerare sau de co-incinerare a instalației;

c) valorile-limită de emisie pentru poluanții emiși în aer și în apă;

d) cerințele privind pH-ul, temperatura și debitul evacuărilor de ape uzate;

e) procedurile și frecvențele de prelevare de probe și măsurare, care trebuie utilizate pentru a respecta condițiile stabilite pentru monitorizarea emisiilor;

f) durata maximă admisibilă a opririlor, dereglărilor sau deficiențelor tehnice inevitabile ale sistemelor de tratare sau de măsurare, în timpul cărora emisiile în aer și evacuările de ape uzate pot depăși valorile-limită de emisie prevăzute.

(2) Autorizația de mediu emisă pentru instalațiile de incinerare sau pentru instalațiile de co-incinerare a deșeurilor periculoase trebuie să includă, suplimentar față de cerințele de la alin.(1), următoarele prevederi:

a) o listă a cantităților de deșeuri periculoase din diferitele categorii care pot fi tratate;

b) pentru aceste deșeuri periculoase, debitul masic minim și maxim, puterea calorică minimă și maximă și conținutul maxim de policlorobifenili, pentaclorofenol, clor, fluor, sulf, metale grele și alte substanțe poluante.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu stabilește categoriile de deșeuri care se includ în autorizația de mediu și care pot fi co-incinerate în anumite categorii de instalații de co-incinerare a deșeurilor.

(4) Periodic, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu reexaminează și, acolo unde este necesar, actualizează condițiile din autorizația de mediu.

Art.46.- (1) Gazele reziduale provenind de la instalațiile de incinerare și co-incinerare a deșeurilor trebuie evacuate în mod controlat, printr-un coș de fum, a cărui înălțime este calculată astfel încât emisiile să nu afecteze sănătatea umană și mediul.

(2) Emisiile de poluanți în aer provenind de la instalațiile de incinerare și co-incinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.6 partea a-3-a și a-4-a sau valorile determinate potrivit prevederilor din partea a-4-a a anexei respective și să nu aducă atingere prevederilor Legii nr.104/2011 privind calitatea aerului înconjurător.

(3) În cazul în care într-o instalație de coîncinerare a deșeurilor, mai mult de 40 % din căldura rezultată provine de la deșeuri periculoase sau, în situația în care instalația coîncinerează deșeuri municipale în amestec netratate, se aplică valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr.6 partea a-3-a.

(4) Evacuarea în mediul acvatic a apelor uzate rezultate în urma tratării gazelor reziduale provenite de la instalațiile de incinerare sau coîncinerare se limitează, pe cât posibil, iar concentrațiile substanțelor poluante nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr.6 partea a-5-a.

(5) Valorile-limită de emisie se aplică în punctul în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt evacuate din instalația de incinerare sau din instalația de coîncinerare a deșeurilor.

(6) În situația în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt epurate în afara instalației de incinerare sau a instalației de coîncinerare a deșeurilor, într-o instalație de epurare destinată exclusiv epurării acestui tip de ape uzate, valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.6 partea a-5-a trebuie aplicate în punctul în care apele uzate sunt evacuate din instalația de epurare.

(7) În situația în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt epurate împreună cu apele uzate rezultate din alte surse, pe amplasamentul instalației de incinerare sau coîncinerare a deșeurilor sau în afara acestuia, operatorul instalației de epurare trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanț masic, utilizând rezultatele măsurărilor prevăzute în anexa nr.6 partea a-6-a pct.3, pentru a determina care sunt nivelurile de emisie aplicabile pentru apele uzate provenite de la epurarea gazelor, în punctul de evacuare finală a apelor uzate.

(8) Nu este permisă nicio diluare a apelor uzate, în scopul conformării cu valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr.6 partea a-5-a.

(9) Amplasamentele instalațiilor de incinerare și coîncinerare a deșeurilor, inclusiv zonele asociate de stocare a deșeurilor sunt proiectate și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane.

(10) Apele meteorice contaminate, apele contaminate rezultate din scurgeri sau cele rezultate în urma intervențiilor contra incendiilor, provenite de pe amplasamentul instalației de incinerare sau al instalației de coîncinerare a deșeurilor trebuie colectate și stocate într-un bazin colector cu o capacitate suficientă care să permită analiza și, dacă este cazul, tratarea acestora înainte de evacuare.

(11) Fără a aduce atingere prevederilor art.50 alin.(10) lit.c), în situația în care valorile-limită de emisie sunt depășite, este interzisă funcționarea pe o perioadă mai mare de patru ore fără întrerupere a instalației de incinerare sau de coîncinerare a deșeurilor sau a cuptoarelor individuale care compun o instalație de incinerare sau de coîncinerare a deșeurilor.

(12) Durata cumulată de funcționare în cursul unui an, în condițiile prevăzute la alin.11, nu trebuie să depășească șaiszeci de ore pentru cuptoarele care sunt conectate la un singur sistem de tratare a gazelor reziduale.

*Secțiunea a 3-a**Defecțiuni, monitorizarea emisiilor, respectarea valorilor-limită de emisie și condiții de funcționare*

Art.47.- În cazul unei defecțiuni, operatorul instalației de incinerare sau al instalației de co-incinerare a deșeurilor reduce sau întrerupe, după caz, cât mai repede, funcționarea instalației, până când este posibilă repunerea în stare de funcționare normală.

Art.48.- (1) Monitorizarea emisiilor provenite de la instalațiile de incinerare sau co-incinerare a deșeurilor se realizează potrivit prevederilor din anexa nr.6, părțile a-6-a și a-7-a.

(2) Instalarea și funcționarea sistemelor automatizate de măsurare sunt supuse, anual, controlului și testelor de verificare adecvate, potrivit prevederilor din anexa nr.6 partea a-6-a, pct.1.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu stabilește locul de amplasare a punctelor de prelevare a probelor sau de măsurare, în care trebuie monitorizate emisiile.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate, astfel încât să permită autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control să verifice respectarea condițiilor de funcționare și a valorilor-limită de emisie prevăzute în autorizația de mediu.

Art.49.- Valorile-limită de emisie stabilite pentru poluanții emiși în aer și în apă se consideră respectate în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr.6 partea a-8-a.

Art.50.- (1) Instalațiile de incinerare a deșeurilor trebuie să funcționeze astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total al zgurii și al cenușii de vatră să fie mai mic de 3% din greutatea în stare uscată a acestora sau pierderea la calcinare să fie mai mică de 5% din greutatea în stare uscată a acestora.

(2) Acolo unde este necesar, în vederea respectării prevederilor alin.(1), se utilizează tehnici de pretratare a deșeurilor.

(3) Instalațiile de incinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850 °C, timp de cel puțin două secunde.

(4) Instalațiile de co-incinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din co-incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850 °C, timp de cel puțin două secunde.

(5) În situația în care sunt incinerate sau co-incinerate deșeuri periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1%, temperatura necesară conformării cu prevederile alin.(3) și (4) este de cel puțin 1100 °C.

(6) În instalațiile de incinerare a deșeurilor, temperaturile prevăzute la alin.(3) și (4) trebuie măsurate în apropierea peretelui intern al camerei de combustie, în situația în care autoritatea competentă pentru protecția mediului nu autorizează efectuarea măsurărilor într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie.

(7) Fiecare cameră de combustie a unei instalații de incinerare a deșeurilor este echipată cu cel puțin un arzător auxiliar, care pornește automat când temperatura gazelor de combustie, după ultima injecție de aer de combustie, scade sub temperatura de 850 °C, respectiv 1100 °C.

(8) Arzătoarele auxiliare sunt utilizate și în fazele de pornire și de oprire, cu scopul de a asigura, în permanență, temperaturile respective, în timpul fazelor menționate și, de asemenea, atâta timp cât în camera de combustie se găsesc deșeuri nearse.

(9) Arzătoarele auxiliare nu pot fi alimentate cu combustibili care ar putea genera emisii mai mari decât cele care ar rezulta în urma arderii gazului lichefiat sau a gazelor naturale, precum și a motorinei, așa cum este definită la art.4 punctul a) din Hotărârea Guvernului nr.470/2007 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de co-incinerare a deșeurilor dispun de sisteme automate care împiedică alimentarea cu deșeuri, în următoarele situații:

a) în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura prevăzută la alin.(3)-(6), sau temperatura stabilită potrivit art.51 alin.(1);

b) de fiecare dată când nu se menține temperatura prevăzută la alin.(3) - (6) sau temperatura stabilită potrivit prevederilor art.51 alin.(1);

c) de fiecare dată când măsurătorile continue arată că una dintre valorile-limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau deficiențe ale sistemelor de tratare a gazelor reziduale.

(11) Căldura rezultată din instalațiile de incinerare a deșeurilor sau din instalațiile de co-incinerare a deșeurilor trebuie recuperată, în măsura în care este posibil.

(12) Deșeurile infecțioase provenite din activitățile medicale care prezintă riscuri de infectare trebuie introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate, în prealabil, cu alte categorii de deșeuri și fără a fi manipulate în mod direct.

(13) Instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de co-incinerare a deșeurilor trebuie să fie exploatată și controlată de către o persoană fizică, care are pregătirea și competența necesare pentru acest tip de activitate.

Secțiunea a 4-a
Autorizarea condițiilor modificate de funcționare

Art.51.- (1) Acolo unde este necesar, autoritatea competentă pentru protecția mediului, responsabilă cu emiterea autorizației de mediu, stabilește în actul de reglementare, condiții specifice, diferite de cele prevăzute la art.50 alin.(1)-(10), inclusiv în ceea ce privește temperatura, pentru anumite categorii de deșeuri sau pentru anumite tratamente termice, numai în situația în care celelalte condiții prevăzute în prezentul capitol sunt respectate.

(2) În cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor, schimbarea condițiilor de funcționare nu trebuie să determine o producție mai mare de reziduuri sau o producție de reziduuri cu conținut mai mare de substanțe organice poluante decât reziduurile care ar fi fost obținute în condițiile prevăzute la art.50 alin.(1)-(9).

(3) Emisiile de carbon organic total și monoxid de carbon provenite din instalațiile de coincinerare a deșeurilor, pentru care s-a emis o autorizație de mediu cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin.(1), respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr.6 partea a-3-a.

(4) Emisiile de carbon organic total provenind de la cazanele pentru scoarță utilizate în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, care coincinerează deșeuri la locul producerii acestora, aflate în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație de mediu înainte de data de 28 decembrie 2002 și care sunt autorizate cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin.(1), respectă valorile limită de emisie stabilite la anexa nr. 6 partea a-3-a.

(5) În cadrul rapoartelor elaborate conform prevederilor art.71, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană în ceea ce privește toate condițiile de funcționare autorizate potrivit prevederilor alin.(1)-(4) și asupra rezultatelor verificărilor efectuate.

Secțiunea a 5-a
Livrarea și recepția deșeurilor. Reziduuri.

Art.52.- (1) Operatorul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de coincinerare a deșeurilor este obligat să ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor, pentru a preveni sau a limita, pe cât posibil, poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și alte efecte negative asupra mediului, mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea umană.

(2) Înaintea acceptării recepției deșeurilor în instalația de incinerare a deșeurilor sau în instalația de coincinerare a deșeurilor, operatorul determină masa fiecărui tip de deșeu, conform clasificării din lista europeană a deșeurilor instituită prin Decizia 2000/532/CE de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 lit.a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva

91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase.

(3) Înainte ca deșeurile periculoase să fie acceptate într-o instalație de incinerare sau într-o instalație de co-incinerare a deșeurilor, operatorul trebuie să colecteze informațiile disponibile privind deșeurile, pentru a verifica conformitatea cu condițiile de autorizare prevăzute la art.45 alin.(2).

(4) Informațiile prevăzute la alin.(3) cuprind următoarele:

a) toate informațiile administrative privind procesul de generare, conținute în documentele prevăzute la alin.(5) lit.a);

b) compoziția fizică și, în măsura în care este posibil, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt adecvate pentru procesul de incinerare prevăzut;

c) caracteristicile periculoase ale deșeurilor, substanțele cu care acestea nu pot fi amestecate și măsurile de precauție/prevenire ce trebuie luate în momentul manipulării lor.

(5) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de co-incinerare a deșeurilor, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri:

a) verificarea documentelor impuse de prevederile Legii nr.211/2011 privind regimul deșeurilor, și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CE) nr.1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșuri, precum și de legislația privind transportul de mărfuri periculoase;

b) prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil și, dacă este adecvat, înainte de descărcare, pentru a verifica, prin efectuarea de controale, conformitatea cu informațiile prevăzute la alin.(3) și (4) și pentru a permite autorităților competente din domeniul protecției mediului să determine natura deșeurilor tratate, ținând cont și de prevederile art.50 alin.(12).

(6) Probele prevăzute la alin.(5) lit.b) se păstrează cel puțin o lună după incinerarea sau co-incinerarea deșeurilor în cauză.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului acordă derogări de la alin.(2)-(6) în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor sau al instalațiilor de co-incinerare a deșeurilor care fac parte dintr-o instalație prevăzută la Capitolului II și care incinerează sau co-incinerează numai deșuri produse în cadrul instalației respective.

Art.53.- (1) Autorizația de mediu prevede condiții privind reducerea cantității și nocivității reziduurilor provenite din instalația de incinerare sau co-incinerare a deșeurilor și, după caz, prevederi privind reciclarea, pe cât posibil, direct sau în afara instalației, a unor astfel de deșuri.

(2) Transportul și depozitarea temporară a reziduurilor uscate, sub formă de pulberi, se efectuează astfel încât să se evite dispersia reziduurilor respective în mediu.

(3) Înaintea stabilirii modalităților de eliminare sau de reciclare a reziduurilor se efectuează teste corespunzătoare, pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al reziduurilor. Testele

respective se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și a metalelor grele din fracția solubilă.

Secțiunea a 6-a
Modificarea substanțială

Art.54.- Este considerată modificare substanțială o modificare survenită în exploatarea unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor, care tratează numai deșeuri nepericuloase în cadrul unei instalații care face obiectul Capitolului II și care implică incinerarea sau coincinerarea de deșeuri periculoase.

Secțiunea a 7-a
Rapoarte și informarea publicului cu privire la instalațiile de incinerare a deșeurilor și la instalațiile de coincinerare a deșeurilor

Art.55.- (1) Documentația de solicitare pentru emiterea unei noi autorizații de mediu, în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor și a instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, este pusă la dispoziția publicului, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri, pentru ca publicul să poată face observații cu privire la aceste documente de solicitare înainte ca autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de mediu să ia o decizie. Decizia respectivă, însoțită de cel puțin un exemplar al autorizației de mediu, și fiecare actualizare ulterioară se pun, de asemenea, la dispoziția publicului.

(2) Pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare sau egală cu 2 tone pe oră, raportul care trebuie transmis Comisiei Europene, prevăzut la art.71, include următoarele:

- a) informații privind funcționarea și monitorizarea instalației;
- b) prezentarea modului de derulare a procesului de incinerare sau de coincinerare;
- c) nivelul emisiilor în aer și în apă comparativ cu valorile-limită de emisie stabilite în autorizația de mediu.

(3) Toate informațiile prevăzute la alin.(2) sunt puse la dispoziția publicului.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu întocmește lista instalațiilor de incinerare a deșeurilor sau a instalațiilor de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mică de 2 tone pe oră, iar această listă se pune la dispoziția publicului.

CAPITOLUL V

Dispoziții speciale aplicabile instalațiilor și activităților care utilizează solvenți organici

Secțiunea 1 *Domeniu de aplicare*

Art.56.- Prezentul capitol se aplică activităților prevăzute în anexa nr.7 partea 1 și care ating, după caz, valorile de prag de consum stabilite în partea a-2-a din anexa respectivă.

Art.57.- Pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *instalație existentă* - o instalație aflată în funcțiune la data de 29 martie 1999 sau care a obținut o autorizație sau al cărei operator a prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de 1 aprilie 2001, cu condiția ca instalația respectivă să fi fost pusă în funcțiune cel mai târziu la data de 1 aprilie 2002;

b) *gaze reziduale* - descărcare gazoasă finală care conține compuși organici volatili sau alți poluanți și care se evacuează în aer printr-un coș sau alte echipamente de reducere a emisiilor;

c) *emisie fugitivă* - orice emisie, care nu provine din gaze reziduale, de compuși organici volatili în aer, sol și apă, precum și de solvenți din compoziția produselor, cu excepția cazului în care există indicații contrare prevăzute în anexa nr.7 partea a-2-a;

d) *emisii totale* - suma emisiilor fugitive și a emisiilor în gazele reziduale;

e) *amestec* - astfel cum este definit la art.3 pct. 2 din Regulamentul (CE) nr.1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr.793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr.1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei;

f) *adeziv* - orice amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru aplicarea corespunzătoare a acestuia, utilizat pentru a lipi între ele părți ale aceluiași produs;

g) *cerneală* - un amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru aplicarea corespunzătoare a acestuia, utilizat într-o activitate de tipărire, pentru a imprima un text sau o imagine pe o suprafață;

h) *lac* - material de acoperire transparent;

i) *consum* - cantitatea totală de solvenți organici utilizată într-o instalație pe parcursul unui an calendaristic sau al oricărei alte perioade de douăsprezece luni, mai puțin compușii organici volatili recuperați pentru

reutilizare;

j) *flux de intrare* - cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri, care este utilizată la efectuarea unei activități, cuprinzând și solvenții reciclați în interiorul sau în exteriorul instalației, care sunt luați în calcul la fiecare utilizare în cadrul/acelei activități;

k) *reutilizare* - utilizarea, în scopuri tehnice sau comerciale, a solvenților organici recuperați dintr-o instalație, inclusiv sub formă de combustibili, excepție făcând solvenții organici recuperați care sunt eliminați definitiv ca deșeuri;

l) *capacitate nominală* - masa maximă, exprimată în medie pe zi, a intrărilor de solvenți organici utilizați într-o instalație, atunci când aceasta funcționează la capacitatea de producție proiectată, în condiții normale de funcționare, și anume alte condiții decât cele privind operațiunile de pornire, oprire și de întreținere a echipamentelor;

m) *condiții controlate* - condiții de funcționare a unei instalații, astfel încât compușii organici volatili emiși în urma activității să fie colectați și eliminați în mod controlat, fie printr-un coș, fie printr-un echipament de reducere a emisiilor, regăsindu-se numai parțial sub formă de emisii fugitive;

n) *operațiuni de pornire și oprire* - operațiuni prin care se pune în funcțiune, se scoate din funcțiune, se introduce sau se scoate din mersul în gol o instalație, un echipament sau un rezervor, excluzând fazele de activitate cu oscilație regulată specifică, în condiții normale de funcționare a unei instalații.

Secțiunea a 2-a

Înlocuirea substanțelor periculoase

Art.58.- Substanțele sau amestecurile cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F, din cauza conținutului lor în compuși organici volatili, clasificate drept cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr.1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr.1907/2006, se înlocuiesc, în procesele tehnologice, în măsura în care este posibil, cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive, în cel mai scurt timp posibil, cu respectarea prevederilor reglementărilor incidente în vigoare.

Secțiunea a 3-a
Controlul emisiilor, monitorizarea emisiilor și respectarea valorilor-limită de emisie și rapoarte privind conformarea

Art.59.- (1) Operatorul are obligația să aplice măsurile necesare prin care să se asigure că instalația este conformă cu una dintre următoarele condiții:

a) emisiile de compuși organici volatili din instalație să respecte valorile-limită de emisie în gazele reziduale și valorile-limită pentru emisiile fugitive sau valorile limită pentru emisiile totale, precum și celelalte cerințe prevăzute în anexa nr.7 părțile a-2-a și a-3-a;

b) să aplice o schemă de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr.7 partea a-5-a, cu condiția să atingă o reducere a emisiilor echivalentă cu cea pe care ar realiza-o aplicând valorile-limită de emisie menționate la lit.a).

(2) Potrivit prevederilor art.71 alin.(1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează Comisiei Europene progresele realizate în atingerea reducerii echivalente a emisiilor prevăzute la alin.(1) lit.b).

(3) În situația în care operatorul demonstrează că o instalație dată nu poate, din punct de vedere tehnic și economic, să respecte valoarea-limită pentru emisiile fugitive, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu, prin excepție de la prevederile alin.(1) lit.a), permite ca emisiile să depășească acea valoare-limită de emisie, cu condiția asigurării că niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu nu se produce.

(4) Prevederile alin.(3) se aplică numai în situația în care operatorul demonstrează autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu că sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile.

(5) Acordarea excepției prevăzute la alin.(3) se aplică pe baza avizului emis de autoritatea competentă pentru sănătate publică, potrivit procedurilor specifice.

(6) Prin excepție de la prevederile alin.(1), pentru activitățile de acoperire prevăzute la numărul curent 8 din tabelul de la anexa nr.7 partea a-2-a, care nu pot fi efectuate în condiții controlate, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu permite ca emisiile din instalație să nu respecte cerințele prevăzute la alineatul respectiv, numai în situația în care operatorul demonstrează autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu că o astfel de conformare nu este viabilă din punct de vedere tehnic și economic și că sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile.

(7) Potrivit prevederilor art.71, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează Comisiei Europene, potrivit regulilor stabilite de aceasta, excepțiile acordate potrivit prevederilor alin.(3) și (6).

(8) Emisiile de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F sau emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care se

încadrează în frazele de pericol H341 sau H351 sunt verificate în condiții controlate, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr.7 partea a-4-a.

(9) Instalațiile în care se desfășoară două sau mai multe activități, fiecare depășind valorile de prag stabilite în anexa nr.7 partea a-2-a, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru substanțele indicate la alin.(8), să respecte cerințele de la alineatul respectiv pentru fiecare activitate în parte;

b) pentru toate celelalte substanțe, altele decât cele prevăzute la lit.a):

(i) fie să respecte cerințele de la alin.(1) pentru fiecare activitate în parte;

(ii) fie să atingă o valoare a emisiilor totale de compuși organici volatili mai mică decât cea care ar fi fost atinsă în situația aplicării prevederilor de la punctul (i).

(10) Operatorul are obligația să ia toate măsurile de prevenire corespunzătoare pentru a reduce la minimum emisiile de compuși organici volatili, în cursul operațiunilor de pornire și oprire.

Art.60.- Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu prevede, în autorizația de mediu sau, după caz, în cadrul regulilor general obligatorii, cerințe pentru ca măsurarea emisiilor să se desfășoare potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr.7 partea a-6-a.

Art.61.- Valorile-limită de emisie în gazele reziduale se consideră respectate în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr.7 partea a-8-a.

Art.62.- (1) Operatorul furnizează autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu, o dată pe an sau/și la cerere, date care să îi permită acesteia să verifice conformarea cu următoarele condiții, după caz:

a) valorile-limită de emisie în gazele reziduale, valorile-limită pentru emisiile fugitive și valorile-limită pentru emisiile totale ale compușilor organici volatili;

b) cerințele specificate în schema de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr.7 partea a-5-a;

c) derogările acordate potrivit prevederilor art.59 alin.(3)-(6).

(2) Raportul privind conformarea include, după caz, un plan de gestionare a solvenților organici întocmit potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr.7 partea a-7-a.

Secțiunea a 6-a
Modificări substanțiale ale instalațiilor existente

Art.63.- (1) O modificare a masei maxime, exprimată în medie pe zi, a intrărilor de solvenți organici utilizați într-o instalație existentă, atunci când aceasta funcționează la capacitatea de producție proiectată, în alte condiții decât cele privind operațiunile de pornire, oprire și de întreținere a echipamentelor, este considerată modificare substanțială în cazul în care are ca efect o creștere a emisiilor de compuși organici volatili de peste:

a) 25%, pentru o instalație al cărei consum de solvenți organici se situează la cele mai mici valori de prag prevăzute la activitățile de la nr. crt.1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 sau 17 din anexa nr.7 partea a-2-a sau pentru cele care se încadrează la celelalte puncte din anexa nr.7 partea a-2-a și care au un consum de solvenți organici mai mic de 10 tone/an;

b) 10%, pentru toate celelalte instalații.

(2) În cazul în care o instalație existentă suferă o modificare substanțială sau în cazul în care o instalație intră pentru prima dată în domeniul de aplicare a prezentei legi în urma unei modificări substanțiale, acea parte a instalației care suferă o modificare substanțială este tratată fie ca o instalație nouă, fie ca o instalație existentă, cu condiția ca valoarea emisiilor totale ale întregii instalații să nu depășească valoarea care ar fi fost atinsă în cazul în care partea de instalație modificată substanțial ar fi fost tratată ca o instalație nouă.

(3) Pentru instalațiile care se află sub incidența prevederilor Capitolului II, modificările substanțiale respectă prevederile corespunzătoare capitolului respectiv.

(4) În cazul unei modificări substanțiale, operatorul are obligația să demonstreze autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu, conformarea instalației cu dispozițiile prezentei legi.

Secțiunea a 5-a
Accesul la informații

Art.64.- (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu pune la dispoziția publicului următoarele:

a) decizia privind autorizarea, precum și o copie a autorizației și toate actualizările ulterioare ale acesteia;

b) lista instalațiilor autorizate și regulile general obligatorii aplicabile instalațiilor;

c) rezultatele monitorizării emisiilor, prevăzute la art.60, pe care le deține.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică cu respectarea/sub rezerva restricțiilor prevăzute la art.11 alin.(1) lit.b)-e), art.12, 14 și ale art.15 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții speciale privind instalațiile producătoare de dioxid de titan

Art.65.- Prevederile prezentului capitol se aplică instalațiilor producătoare de dioxid de titan.

Art.66.- Este interzisă evacuarea următoarelor deșeuri în orice corp de apă, precum și în Marea Neagră:

- a) deșeurile solide din instalațiile producătoare de dioxid de titan;
- b) soluțiile mumă care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titanii provenind din instalații care utilizează procedeul sulfat, inclusiv deșeuri acide asociate cu aceste soluții mumă, conținând, în total, mai mult de 0,5% acid sulfuric liber și diferite metale grele și inclusiv acele soluții mumă care au fost diluate astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5%;
- c) deșeurile provenind din instalații care utilizează procedeul cu clor, conținând mai mult de 0,5% acid clorhidric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeurile care au fost diluate astfel încât proporția de acid clorhidric liber să nu depășească 0,5%;
- d) sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide provenite de la tratarea - concentrarea sau neutralizarea - deșeurilor menționate la lit.b) și c) și care conțin diferite metale grele, fără a include deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5.

Art.67.- Emisiile în apă, provenind de la instalațiile producătoare de dioxid de titan, nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr.8 partea 1.

Art.68.- (1) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile producătoare de dioxid de titan conțin inclusiv măsuri privind prevenirea emisiilor de aerosoli acizi provenite de la astfel de instalații.

(2) Emisiile în aer provenite de la astfel de instalații nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr.8 partea a-2-a.

Art.69.- (1) Autorizațiile de mediu conțin măsuri de monitorizare a emisiilor în apă, pentru a permite autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a prevederilor art.67.

(2) Autorizațiile de mediu conțin prevederi privind monitorizarea emisiilor în aer, pentru a permite autorității competente să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a prevederilor art.68, incluzând minimum monitorizarea emisiilor prevăzută în anexa nr.8 partea a-3-a.

(3) Monitorizarea se desfășoară în conformitate cu standardele CEN sau, în lipsa standardelor CEN, cu standardele ISO, cu standardele naționale sau cu alte standarde internaționale care garantează obținerea de date de o calitate

științifică echivalentă.

CAPITOLUL VII

Autorități competente. Dispoziții tranzitorii și finale

Secțiunea I

Autorități competente și rapoarte prezentate Comisiei Europene

Art.70.- (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului desemnată pentru stabilirea cadrului legal de punere în aplicare a prevederilor prezentei legi, pentru realizarea schimbului de informații prevăzut la art.3 lit.k) și pentru transmiterea rapoartelor către Comisia Europeană, potrivit prevederilor art.71 și 72, este Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice.

(2) Autoritatea competentă pentru protecția mediului la nivel național desemnată pentru coordonarea implementării prevederilor prezentei legi la nivel teritorial este Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(3) Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu/autorizațiilor de mediu, denumite în cadrul prezentei legi, autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizațiilor integrate de mediu/autorizațiilor de mediu sunt structurile teritoriale de mediu aflate în subordinea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(4) Autoritatea competentă pentru inspecție și control este Garda Națională de Mediu și structurile sale teritoriale.

Art.71.- (1) Rapoartele prezentate Comisiei Europene de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului trebuie să conțină informații privind punerea în aplicare a prezentei legi, date reprezentative privind emisiile și alte aspecte privind poluarea, valorile-limită de emisie, aplicarea celor mai bune tehnici disponibile potrivit prevederilor art.14 și 15, în special în ceea ce privește acordarea derogărilor potrivit prevederilor art.15 alin.(5), și informații privind progresele înregistrate cu privire la dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente potrivit prevederilor art.27, precum și derogările prevăzute de art.59 alin.(3) și (6).

(2) Informațiile conținute în rapoarte se transmit Comisiei Europene, în format electronic.

Art.72.- (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2016, autoritatea competentă pentru protecția mediului la nivel național întocmește un inventar anual al emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și al consumului de energie pentru toate instalațiile de ardere care fac obiectul Capitolului III.

(2) La întocmirea inventarului se iau în considerare prevederile art.29, cu precizarea, pentru fiecare instalație de ardere, a următoarelor date:

a) puterea termică nominală totală, exprimată în MW, a instalației de ardere;

- b) tipul de instalație de ardere: cazan, turbină cu gaz, motor cu gaz, motor diesel, alte tipuri, cu specificarea acestora;
- c) data punerii în funcțiune a instalației de ardere;
- d) totalul emisiilor anuale exprimate în tone/an, pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi exprimate ca particule totale în suspensie;
- e) numărul de ore de funcționare a instalației de ardere;
- f) consumul de energie anual total, în funcție de puterea calorică netă, exprimată în TJ/an, defalcat pe următoarele categorii de combustibili: ulei, lignit, biomasă, turbă, alți combustibili solizi, cu specificarea acestora, combustibili lichizi, gaz natural, alte tipuri de gaz, cu specificarea acestora.

(3) Datele anuale cuprinse în aceste inventare pentru fiecare instalație în parte se pun la dispoziția Comisiei Europene, la solicitarea acesteia.

(4) Un rezumat al acestor inventare se pune la dispoziția Comisiei la fiecare trei ani, în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei de trei ani considerate, cu prezentarea separată a datelor referitoare la instalațiile de ardere din cadrul rafinărilor.

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează, anual, Comisiei Europene, după caz, următoarele date:

- a) media pe fiecare lună a conținutului de sulf din combustibilul solid indigen utilizat și a ratei de desulfurare atinse, cu prezentarea, pentru primul an de aplicare a prevederilor art.31 alin.(2), a justificării tehnice a imposibilității de a respecta valorile-limită de emisie prevăzute la art.30 alin.(3)-(5), pentru instalațiile de ardere cărora li se aplică dispozițiile art.31;
- b) numărul de ore de funcționare pe an, pentru instalațiile de ardere care nu funcționează mai mult de 1500 de ore pe an, ca medie mobilă pe o perioadă de cinci ani.

Secțiunea a 2-a *Sanctiuni*

Art.73.- (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

- a) nerespectarea prevederilor art.50 alin.(13), cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei;
- b) nerespectarea prevederilor art.50 alin.(12), art.52 alin.(1), (2), (5) și (6), art.53 alin.(2) și (3), cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;
- c) nerespectarea prevederilor art.21 alin.(2), art.30 alin.(12), art.31 alin.(2), art.33 alin.(1) lit.a) și b), art.37 alin.(3), art.38 alin.(2) și (4), art.48 alin.(1), (2) și (4), art.50 alin.(6)-(8) și alin.(10), art.52 alin.(4), art.59 alin.(10) și art.62, cu amendă de la 25.000 lei la 50.000 lei;
- d) nerespectarea prevederilor art.4 alin.(1), art.22 alin.(2) și alin.(6)-(8), art.50 alin.(1) și alin.(3)-(5), art.55 alin.(1), art.59 alin.(1), art.63 alin.(4), cu amendă de la 30.000 lei la 60.000 lei;

e) pentru nerespectarea prevederilor art.8 alin.(1), (2) și (4), art.20 alin.(1) și (3), art.23 alin.(2), art.11 lit.a), b), c), g) și h), art.33 alin.(1) lit.d), art.34 alin.(3), art.37 alin.(4), art.40 alin.(2) lit.a), art.46 alin.(2)-(4) și alin.(8)-(12), art.47, art.49, art.51 alin.(3) și (4), art.59 alin.(8), art.66, art.67 și art.68 alin.(2), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(2) Pentru nerespectarea prevederilor art.4 alin.(1) se aplică și sancțiunea complementară de suspendare a activității agentului economic.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin.(1) și (2) se realizează de către comisarii și persoanele împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin.(1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin.(1), agentul constatatör făcând referire la această posibilitate în procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției.

Secțiunea a 3-a *Dispoziții tranzitorii*

Art.74.- (1) Începând cu data de 7 ianuarie 2014, prevederile prezentei legi, cu excepția celor prevăzute la Capitolul III și anexa nr.5, se aplică instalațiilor menționate în anexa nr.1 punctul 1.1 pentru activitățile cu o putere termică instalată totală mai mare de 50 MW, punctele 1.2 și 1.3, punctul 1.4 lit a), punctele 2.1-2.6, punctele 3.1-3.5, punctele 4.1-4.6 pentru activități privind producția prin procesare chimică, punctele 5.1 și 5.2 pentru activitățile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.84/2006, cu modificările și completările ulterioare, punctul 5.3 lit.a) punctele (i) și (ii), punctul 5.4, punctul 6.1 lit.a) și b), punctele 6.2 și 6.3, punctul 6.4 lit.a), punctul 6.4 lit.b) pentru activitățile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.152/2005, cu modificările și completările ulterioare, punctul 6.4 lit.c) și punctele 6.5-6.9, care se află în funcțiune și dețin o autorizație înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă pentru acordarea unei autorizații înainte de data respectivă, cu condiția ca aceste instalații să fie puse în funcțiune până la 7 ianuarie 2014.

(2) Începând cu data de 7 iulie 2015, prevederile prezentei legi, cu excepția celor prevăzute în Capitolele III și IV și a anexelor nr.5 și 6, se aplică instalațiilor în care se desfășoară activități prevăzute în anexa nr.1 la categoriile 1.1 - activități cu o putere termică nominală totală de 50 MW, categoriile 1.4 b), categoriile 4.1 până la 4.6 pentru activitățile care implică producția prin prelucrare biologică, categoriile 5.1 și 5.2 pentru activitățile care nu au fost sub incidența

prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.152/2005, cu modificările și completările ulterioare, punctele 5.3 a) (iii) până la (v), categoriei 5.3 b), categoriilor 5.5 și 5.6, categoriei 6.1 c), categoriei 6.4 b) pentru activitățile care nu au fost reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.152/2005, cu modificările și completările ulterioare, și activităților prevăzute la punctele 6.10 și 6.11, aflate în funcțiune înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Pentru instalațiile prevăzute la art.30 alin.(3) și (4) se aplică prevederile Capitolului III și cele ale anexei nr.5 , începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(4) Prevederile Hotărârii Guvernului nr.440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere nu se aplică instalațiilor de ardere prevăzute la art.30 alin.(5).

(5) Pentru instalațiile de ardere menționate la art.30 alin.(3) și (4), care coincid cu deșeuri, prevederile anexei nr.6 partea a-4-a punctul 3.1 se aplică până la data de 31 decembrie 2015.

(6) În ceea ce privește instalațiile de ardere care coincid cu deșeuri, se aplică prevederile anexei nr.6 partea a-4-a punctul 3.2, începând cu:

a) 1 ianuarie 2016, pentru instalațiile de ardere menționate la art.30 alin.(3) și (4);

b) data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru instalațiile de ardere menționate la art.30 alin.(5).

(7) Prevederile art.58 se aplică de la data de 1 iunie 2015 iar, până la această dată, substanțele sau amestecurile cărora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F sau frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, din cauza conținutului lor în compuși organici volatili fiind clasificate ca substanțe cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr.1272/2008 sunt înlocuite, în măsura în care este posibil, cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive, în termenul cel mai scurt cu putință.

(8) Prevederile art.59 alin.(7) se aplică de la data de 1 iunie 2015 iar, până la această dată, emisiile, fie de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F, sau frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, fie de compușii organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 sau H351 sau frazele de risc R40 sau R68 sunt verificate în condiții controlate, în măsura în care acest lucru este viabil din punct de vedere tehnic și economic, în scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr.7 partea a-4-a.

(9) Prevederile prevăzute la anexa nr.7 partea a-4-a punctul 2 se aplică de la data de 1 iunie 2015 iar, până la această dată, pentru emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H341 sau H351 sau frazele de risc R40 sau R68, în cazul în care debitul masic al sumei compușilor care justifică frazele de pericol

H341 sau H351 sau etichetarea R40 sau R68 este de minimum 100 g/h, se respectă o valoare-limită de emisie de 20 mg/Nm și valoarea-limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

(10) Perioadele de tranziție prevăzute în Anexa nr.VII, Capitolul 9, secțiunea a-9-a din Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr.157/2005, rămân valabile în mod corespunzător până la finalizarea acestora, așa cum sunt stabilite pentru fiecare instalație în parte.

Secțiunea a 4-a *Dispoziții finale*

Art.75.- (1) Anexele nr.1-8 fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) Actualizarea părților 3 și 4 din anexa nr.5, a părților 2 și 6-8 din anexa nr. 6 și a părților 5-8 din anexa nr.7, în scopul adaptării la progresul științific și tehnic potrivit procedurii prevăzute de legislația europeană în domeniu, se realizează prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului sau, după caz, prin ordine comune ale conducătorilor autorităților publice cu responsabilități în implementarea prevederilor prezentei legi.

Art.76.- Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.77.- (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr.152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1078 din 30 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.84/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr.128/2002 privind incinerarea deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.160 din 6 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr.699/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.489 din 8 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) Ordinul comun al ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului de stat, ministrul economiei și comerțului nr.751/870/2004 privind gestionarea deșeurilor din industria dioxidului de titan, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.10 din 5 ianuarie 2005;

(2) La data de 1 ianuarie 2016, Hotărârea Guvernului nr.440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.352 din 27 mai 2010, se abrogă.

Art.78.- (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează și aprobă, prin ordin al conducătorului acesteia, procedura de emitere a autorizației integrate de mediu/procedura de emitere a autorizației de mediu.

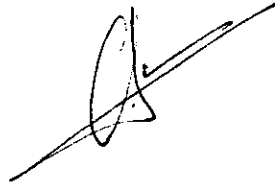
(2) Procedurile existente privind emiterea autorizației integrate de mediu/emiterea autorizației de mediu rămân în vigoare până la data intrării în vigoare a noilor proceduri prevăzute la alin.(1).

Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr.334 din 17 decembrie 2010.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 17 iunie 2013, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Cristian-Sorin Dumitrescu

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'C' followed by a diagonal stroke and a small loop.